

ONDERWIJS

“Pascal Smet niet juiste man voor Onderwijs”

3

INTERNATIONAAL

Libertair Ilya Somin over democratie

7

SOCIAAL

Studenten vasten voor hun geloof

13

CULTUUR

“Marktrock is niks meer waard”

15

Beeld — Goedkoop boozen

“Wie betaalt er nu 1,20 euro voor een pintje of 6,50 euro voor een cocktail?” dachten we deze week. Daarom kochten we ondrinkbare goedkope alcohol en maakten er drinkbare drankjes van. [Reportage op pagina 8](#) (Foto: Vincent Peeters)

HOGESCHOLEN WILLEN DEBAT OVER MEER STUDIEGELD AANGAAN

Vlaamse rectoren tegen hoger inschrijvingsgeld

De vijf Vlaamse rectoren lopen niet warm voor een verhoging van het inschrijvingsgeld. De hogescholen denken er anders over.

JENS CARDINAELS

De rectoren van de Vlaamse universiteiten willen niet dat het inschrijvingsgeld verhoogd wordt. Door een verhoging zullen studenten die het financieel minder breed hebben uit de boot vallen, vrezen ze. “Geld mag geen drempel zijn,” zegt KU Leuven-rector Rik Torfs. “Als de regering met een verhoging de financiële problemen van het

hoger onderwijs wil oplossen, dan zou de verhoging zo hoog moeten zijn dat de democratisering in gevaar komt.”

Alain Verschoren, de rector van de UAntwerpen, is er niet voor gewonnen om het inschrijvingsgeld te verhogen van 600 naar 880 euro, zoals in Wallonië. “Zo’n verhoging is misschien eerder symbolisch, maar voor veel studenten is het een drempel.”

Alle rectoren vinden wel dat er meer geld moet gaan naar het hoger onderwijs. “We hebben in totaal 500 miljoen euro extra nodig,” zegt Paul De Knop, de rector van de Vrije Universiteit Brussel (VUB). “150 miljoen voor onderzoek en 200 miljoen voor infrastructuur. Dan heb ik het nog niet gehad over extra geld voor personeel. Bovendien is er nog eens 120 miljoen euro nodig om de gevolgen van de onderindexering te compenseren.” In de afgelopen jaren volgden de subsidies die het hoger onderwijs kreeg de inflatie niet volledig.

De Knop wil dat er een debat komt over de financiering van het hoger onderwijs. “Ik zie vier theoretische

“Een kleine verhoging maakt voor ons echt wel a hell of a difference”

TOON MARTENS (VLAAMSE HOGESCHOLENRAAD)

mogelijkheden. Ten eerste meer geld van de overheid. Ten tweede hoger inschrijvingsgeld. Ten derde meer geld van de privésector. Maar dat is misschien niet wenselijk. Ten slotte kunnen we meer focussen op winstgevende activiteiten. Maar dan rijst

de vraag of dat onze core business is. Nu zijn er heel wat activiteiten die geld kosten: goedkope studententaaljes, cultuuraanbod, sportaanbod...”

Lees verder op pagina 4

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Verkeerde prioriteiten

Er zit iets goed fout in onze studentenvertegenwoordiging. Op de Algemene Vergadering van LOKO, de koepel boven de studentenkringen, was afgelopen vrijdag net de helft van de stemgerechtigden aanwezig en lagen prioriteiten heel erg verkeerd. Een overzicht.

De Algemene Vergadering van LOKO is het orgaan waar de kringen met een aantal stemmen vertegenwoordigd zijn en waar de presidiumleden, geleid door de preses himself, hun zegje kunnen doen over het beleid van LOKO. Helaas hebben die presidiumleden weinig zinnigs te zeggen, als ze al aanwezig zijn.

Van onze studentenvertegenwoordigers verwacht ik dat ze kunnen wegen op het beleid van de universiteit. Daar hebben onze voorouders immers voor op de barricades gestaan. Nu klopt het inderdaad dat LOKO niet meer zwaar doorweegt in onderwijsmaterie, maar op sociaal en internationaal beleid moet dat des te meer kunnen.

Als daarom gevraagd wordt naar input voor het beleidsplan van de vicerector Studentenbeleid, verwacht ik dat presessen op de banken springen en een halfuur lang het ene idee na het andere opwerpen. Hoe zotter, hoe beter. Je weet nooit waarvoor de vicerector open staat. Dat verwacht u toch ook?

Helaas bleef het akelig stil in aula Lacroix. Tot tweemaal toe werd er schuchter gevraagd of niemand een idee had. Er werd gestaard en gemompeld, maar daadkrachtig op tafel slaan, zat er niet in. Uiteindelijk opperde een van de aanwezigen om iets over kringruimtes te vragen. Briljant!

Wordt er dan helemaal niet gediscussieerd, vraagt u zich nu af? Uiteraard wel. We verkiezen die mensen toch voor iets. Discussiëren werd in de eerste plaats gedaan over het eventueel verplaatsen van de volgende Algemene Vergadering. Ik bespaar u de details.

De volgende discussie die zich ontspon, was immers veel interessanter. Die ging over de kaarten- en shiftverdeling voor de Beiaardcantus. Er werd wat over en weer geroepen en rekensleutels werden in vraag gesteld. Het beleidsplan van de vicerector was alweer snel naar de achtergrond verdwenen. In die hele discussie was het nota bene een oud-voorzitter van LOKO, die niet eens aanwezig hoefde te zijn, die de sterkste argumentatie opbracht.

Naarmate de discussie vorderde, probeerde één van de presessen nog een finale uithaal. Hij vond het jammer dat ze zo weinig input mochten geven voor de Beiaardcantus. Terecht of niet, dat laat ik in het midden. Helaas bleef de preses in kwestie ook voor zich uitstaren toen er naar input gevraagd werd voor het beleidsplan van de vicerector.

Binnenkort breken de kringverkiezingen weer aan. Tijdens de kiesweken wordt u overladen met gratis frieten, hamburgers, pintjes, springkastelen, kamelen en wie weet wat nog allemaal. Maar vergeet niet dat u veel verder dan dat moet kijken. U kiest de mensen die uw stem verdedigen bij faculteit, universiteit en dergelijke meer. De mensen van wie u verwacht dat ze in de Algemene Vergadering van LOKO uw stem verdedigen. Durf hen te vragen naar hoe zij willen wegen op het beleid. En stem pas als u tevreden bent over hun antwoord.

FRANK PIETERMAAT

Een splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver

#vetodebat Voel jij je nog veilig in Leuven?

Ondanks het grote aantal studenten staat Leuven traditioneel bekend als een veilige stad. Toch zijn er de laatste weken mensen die daar anders over denken. Een golf van berovingen teistert het uitgaansleven. **KORNEEL DE SCHAMP**

Louis Tobback, burgemeester Leuven (Sp.a)

"Leuven is nog altijd een veilige stad. Ik vind de recente overvallen vervelend. Hoe sneller we er vanaf zijn hoe beter, maar dit maakt Leuven op zich niet onveiliger. Het is natuurlijk zorgwekkend dat het om bendes gaat die van stad tot stad trekken. Vaak worden eenzame studenten gevisieerd als gemakkelijke prooi, maar ook niet-studenten zijn slachtoffers."

"Als iemand een kant en klare oplossing heeft, voer ik die direct uit. Er zijn al meer patrouilles: soms hebben we dieven op heterdaad betrapt, anderen zijn weggevoerd. Als er blauw op straat loopt, dan houden ze zich koest. Ze wachten tot ze eenzaam iemand over straat zien lopen. De enige methode is snel verwittigd worden en er onmiddellijk bij zijn. Niemand is in staat om in iedere straathoek een patrouille te zetten."

Rik Daems, gemeenteraadslid (Open Vld)

"We moeten zorgen dat het Leuvense veiligheidsgevoel niet in gevaar komt. We mogen dit dus niet laten betijen, want voor je het weet, krijg je als stad een imago en ontstaat er sluipenderwijze een onveiligheidsgevoel. Natuurlijk moet je niet het hele politiebeleid in één keer omgooien. In dit geval gaat het echter om een heel gericht fenomeen, dus moeten we ook heel specifiek optreden, met meer voetpatrouilles. Op de momenten waarop men specifiek is gaan patrouilleren, zag je een scherpe daling van het aantal gevallen. We moeten die patrouilles uitbreiden, want naast de Oude Markt vinden er ook incidenten plaats in de Blijde Inkomststraat en de Burgemeesterstraat. Nu wordt er te veel na de feiten gewerkt, terwijl we meer ontrudend moeten optreden."

Sociale Media

Maya Witters (via Facebook):

"Mijn handtas is onlangs gestolen tijdens het uitgaan - maar denk dat dat iedereen zowat overal kan overkomen? Voel me daardoor niet onveilig in Leuven in het algemeen. [...] Ik voel me op veel plaatsen in Leuven onveiliger in het verkeer dan tijdens het uitgaan."

Henk Lietaert (via Twitter):

"Laatste tijd wat minder, hoor overal van diefstallen met geweld. Gelukkig zie ik resultaat van het politiewerk op twitter en fb!"

VRAAG VAN DEZE WEEK

ZIJN ER GENOEG FIETSENSTALLINGEN IN LEUVEN?

Discussieer mee op Facebook.com/vetoleuven en Twitter.com/veto_be

Onderwijs

De Commissie

BOUDEWIJN BOUCKAERT (LDD)

In De Commissie worden in de aanloop naar de verkiezingen van 25 mei de Vlaamse Parlementsleden geïnterviewd die in de commissie Onderwijs zitting hebben.

“Het hoger onderwijs staat politiek niet sterk”

Het Vlaams Parlements lid Boudewijn Bouckaert (LDD) weet dat zijn politieke carrière voorbij is. Hij laat zijn licht schijnen op Pascal Smet (sp.a) zijn termijn als minister van Onderwijs. “Hij is niet de geschikte man voor de job.”

Verkiezingen

JENS CARDINAELS

Boudewijn Bouckaert (LDD), de voorzitter van de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement, loopt niet al te hoog op met Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). “Hij is een intelligente en moderne man. Maar hij is niet de meest geschikte persoon om het Vlaamse onderwijs te leiden. Hij kan niet goed om met de grote machtsblokken in het onderwijs. Hij lanceert impulsief allerlei ideeën, waardoor ze worden afgeschoten. Als gevolg daarvan is hij hoe langer hoe meer afhankelijk geworden van de grote machtsblokken. Zij hebben gezegd: “Kijk, vriend, als je iets wilt realiseren, zul je naar ons moeten luisteren.””

De regering bestaat uit zowel N-VA als sp.a. Een moeilijke coalitie. Laveerde Smet goed tussen de partijen?

Bouckaert: «Ja. Ik kon de electriciteit vaak voelen, maar Smet ligt goed bij de N-VA. Hij houdt de partij tevreden op het vlak van de taalregeling in het onderwijs (*de regering maakte volgens het hoger onderwijs strenge taalregels, red.*), hoewel dat gevoelig lag bij zijn eigen partij sp.a.»

Wil dat dan niet zeggen dat hij sp.a onvoldoende verdedigde in de regering?

Bouckaert: «U vroeg of hij voldoende kon *laveren* en het antwoord is: ja... (*lacht*) Smet liep niet warm voor de taalregeling, maar hij beseftte dat het een centrale eis was van de N-VA.»

Het hoger onderwijs is zo goed als unaniem tegen de huidige taalregeling. Ze moet worden herzien, vindt ze. Zal dat gebeuren?

Bouckaert: «Nee. De verwachte verkiezingsuitslag gaat in de andere richting (*hij doelt op de peilingen, waarin de N-VA hoog scoort, red.*). Als de taalregeling herzien wordt, zal ze nog strenger worden.»

Heeft Smet genoeg feeling met het hoger onderwijs?

Bouckaert: «Nee. Nee. Dat is niet echt zijn ding. In de volgende Vlaamse regering zou ik hoger onderwijs wegnemen bij de minister

van Onderwijs en het onderbrengen bij de minister van Wetenschap.»

Al jaren is de minister van Onderwijs een socialist. Welke repercussies heeft dat voor de katholieke KU Leuven?

Bouckaert: «De politieke kleur van de minister speelt geen rol, maar wel zijn vrijzinnigheid. Smet is niet fel vrijzinnig, maar zijn voorganger Marleen Vanderpoorten (Open Vld) was dat wel. Zij lanceerde het idee van de associaties (*verplichte samenwerkingsverbanden tussen hogescholen de universiteiten, red.*). Zo wou ze de macht van de KU Leuven breken. Maar de KU Leuven sloeg terug en won: nu heeft ze campussen in heel het land. De Associatie KU Leuven is succesvol, terwijl de Associatie UGent niet goed werkt.»

Katholiek

De universiteiten en hogescholen klagen dat ze te weinig geld krijgen. Terecht?

Boudewijn Bouckaert: «Hun middelen krompen jaarlijks met twee procent doordat ze de index niet volgden. Bovendien verwacht de maatschappij meer van het hoger onderwijs: het aantal studenten stijgt en de Vlaamse overheid wil van Vlaanderen een kenniseconomie maken. Dan zou je verwachten dat ze meer geld krijgen.»

«Maar de Vlaamse overheid moet besparen. Toch kreeg onderwijs in de afgelopen jaren een groter budget, maar dat ging naar de bouw van extra scholen in de steden. Daar was door een tsunami van nieuwe leerlingen een plaatstekort ontstaan. Daarop had de politiek niet geanticipeerd.»

Zou de politiek niet beter anticiperen op het moment waarop de tsunami het hoger onderwijs overspoelt?

Bouckaert: «Het zou niet slecht zijn als er nu al een plan wordt gemaakt en geld aan de kant wordt gezet. Maar geld aan de kant zetten en het niet gebruiken is politiek niet haalbaar. Dat heeft het Zilverfonds (*een geflopte financiële buffer waarin geld gespaard werd voor de pensioenen, red.*) wel bewezen.»

Waarom slaagt het basis- en secundair onderwijs er in om meer geld te krijgen en het hoger onderwijs niet?

Bouckaert: «Het hoger onderwijs staat politiek niet sterk. Achter het lager en middelbaar onderwijs zitten sterke drukingsgroepen. Het katho-

Andrew Snowball

Boudewijn Bouckaert (LDD) is de voorzitter van de commissie Onderwijs. “De mislukking van de gesprekken tussen N-VA en LDD betekent wellicht het einde van mijn politieke carrière.”

liek onderwijs en het gemeenschaps-onderwijs hebben sterke wortels in de traditionele partijen. Op dat vlak is de N-VA onafhankelijker.»

“Ik zou hoger onderwijs wegnemen bij de minister van Onderwijs”

U bent een voorstander van de verhoging van het inschrijvingsgeld.

Bouckaert: «Ik denk aan 800 tot 1.500 euro inschrijvingsgeld. Het extra geld moet exclusief gaan naar de verbetering van de onderwijskwaliteit. Er moeten meer professoren komen en er moet meer wor-

den ingezet op digitaal leren. Dat is goed voor de studenten. Bovendien zou het een mooi gebaar zijn van de studenten: “We willen meer betalen. Het hoeft niet allemaal van de belastingbetaler te komen.”»

Freddy Mortier, de vicerector van de UGent, zegt dat een lichte verhoging het verschil niet zal maken.

Bouckaert: «Dat klopt niet. Als het stijgt naar 800 euro, levert dat al snel tientallen miljoenen op.»

N-VA

Wat zijn uw plannen voor de verkiezingen?

Bouckaert: «Ik ga in West-Vlaanderen op de lijst van Jean-Marie Dedeker staan. Er zijn gesprekken geweest die moesten leiden naar een opname van LDD in N-VA, maar die zijn mislukt. Dat betekent voor mij wellicht het einde van mijn politieke carrière.»

Heeft u overwogen om op uw eentje over te stappen naar de N-VA?

Bouckaert: «Ja. Maar de N-VA moet me willen, he. Het

is heel duister verlopen. Bij N-VA is de transparantie volledig zoek. Als ik het goed heb, hebben ze beslist dat ze geen

“Als de taalregeling herzien wordt, zal ze nog strenger worden”

enkele LDD'er opnemen. De N-VA staat niet te springen om een nog liberaler imago te krijgen. Bovendien zeiden sommige N-VA'ers dat ik een te grote mond had. Blijkbaar verkiest de partij zeer dociele volksvertegenwoordigers. Dat vind ik spijtig.»

Onderwijs

MEDICA BEVRAAGT STUDENTEN

Initiatieven na wantoestanden bij stages geneeskunde

De Vlaamse geneeskundestudenten nemen maatregelen om de omstandigheden van hun stage te verbeteren. Onlangs raakte bekend dat er heel wat onwettige dingen gebeuren in de Vlaamse ziekenhuizen.

JENS CARDINAELS

Stagiairs geneeskunde die 's nachts alleen op een spoedgevallendienst staan. Studenten die meer dan 24 uur aan een stuk stage lopen en in slaap vallen achter het stuur als ze naar huis rijden. Het waren maar enkele getuigenissen in deze krant die enkele maanden geleden voor heel wat beroering zorgden (*Veto 16 december 2013*).

De studentenvertegenwoordigers van Medica schoten in actie en stelden een enquête op. De resultaten worden nu besproken binnen de faculteit Geneeskunde van de KU Leuven.

"De enquête vraagt de studenten hoe lang ze wachtdiensten moesten lopen en of en hoeveel recuperatietijd ze kregen. Ze kunnen ook vrije opmerkingen geven," vertelt Victor Mazereel van Medica. "106 van de ongeveer 400 zevendejaarsstudenten namen deel aan de enquête. Met die opkomst zijn we tevreden."

De resultaten waren verbazingwekkender dan Medica had verwacht. "En niet in positieve zin," vertelt Mazereel. "We willen de resultaten nog niet uitgebreid verspreiden. We gaan ze eerst binnen de faculteit bespreken."

Voeten vegen

Paul Herijgers, die verantwoordelijk is voor de stages van de faculteit Geneeskunde, vindt de enquête een goed initiatief. "Ik ben benieuwd naar de resultaten."

Tot nog toe heeft de faculteit zelf geen nieuwe maatregelen genomen. "Niemand weet hoe groot het probleem is. We analyseren momenteel onze eigen gegevens. Bovendien kan de enquête van de studenten ons een beter beeld geven."

Herijgers wil overleg plegen met de stagebegeleiders van de ziekenhuizen. Volgens de getuigen in *Veto* verplichten zij studenten soms om met hun uurroosters te knoeien en langer dan toegelaten te werken. "Gaat het om enkele personen die hun voeten vegen aan de regels? Of zijn de regels niet bekend genoeg? Op die vragen willen we een antwoord krijgen."

Enkele studenten opperden dat de bestaande ombudsdienst van de faculteit een meer vertrouwenwekkende omgeving zou

moeten worden. Maar de faculteit heeft geen wijzigingen doorgevoerd. "We hebben de studenten laten weten dat ze mistoestanden moeten rapporteren bij de ombudsdienst."

Schaars

Ook op nationaal niveau is er beweging. Het Vlaams Geneeskundig Studentenoverleg (VGSO) voert momenteel verkennende gesprekken met politici. "We bekijken intern welke maatregelen kunnen worden genomen. We staan in contact met Kamerleden, Senaatsleden en leden van het Vlaams Parlement," zegt Frederik Deman van VGSO. Resultaten zijn er nog niet. "Momenteel discussiëren we over de vraag hoeveel macht de overheid moet krijgen. Die discussie is belangrijk, want het aantal stageplaatsen is

schaars. We denken dat de overheid eerder repressief zou optreden en slechte stageplaatsen zou afschaffen, terwijl de faculteiten eerder de dialoog aangaan."

In december raakte bekend dat er heel wat misloopt bij de stages geneeskunde. Studenten werken vaak te lang. Ze knoeien samen met hun stagebegeleider met de uren die ze werken. Bovendien krijgen ze vaak geen wettelijk verplichte recuperatietijd. Sommige studenten stonden 's nachts zelfs helemaal alleen op een spoedgevallendienst. De voornaamste redenen van de mistoestanden zijn onderbemanning in de ziekenhuizen en prestatiedruk onder studenten. Stages zijn enorm belangrijk. Ze bepalen op welke manier de studenten zich mogen specialiseren.

“De resultaten van onze enquête over stages waren verbazingwekkender dan we hadden verwacht. En niet in positieve zin”

VICTOR MAZEREEL (MEDICA)

Vlaamse rectoren tegen hoger inschrijvingsgeld

Vervolg voorpagina

Torfs oppert dat het mogelijk is om aan fundraising te doen of om geld te verzamelen bij oud-studenten. "We kunnen de efficiëntie ook verhogen door studenten niet jarenlang zonder succes aan de universiteit te laten studeren," zegt hij.

Buurlanden

Voor meer geld kijkt Torfs vooral naar de overheid. "Zij moet ons een financiering geven die op het niveau ligt van die van onze buurlanden. In Vlaanderen doen we het met betrekkelijk weinig overheidsgeld."

Luc De Schepper, de rector van de UHasselt, verwijst naar een richtlijn van de EU en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) die stelt dat twee procent van het bruto binnenlands product (bbp) naar hoger onderwijs moet gaan. "Vlaanderen zit aan 1,4 procent."

Een stijging naar 2 procent van het bbp ligt niet voor de hand. De regering moest in de afgelopen jaren al de broeksriem aanhalen. Bovendien krijgt ze er binnenkort enkele bevoegdheden bij. Ze verhuizen door de staatsvorming van het federale naar het Vlaamse niveau. Maar slechts 80 procent van de financiering van de nieuwe bevoegdheden komt mee naar Vlaanderen. De Vlaamse regering zal dus keuzes moeten maken en minder geld over meer bevoegdheden moeten spreiden.

Is rekenen op meer overheidsgeld dan realistisch? "Het is een beleidskeuze. Als er te weinig geld is voor onderwijs, moet de regering haar uitgavenpatroon wijzigen," vindt De Knop.

Ook Anne De Paepe, de rector van de UGent, vindt dat de regering moet kiezen voor het onderwijs. "Er zijn heel goede redenen om te kiezen voor extra investeringen in hoger onderwijs. Politici moeten die keuze durven

maken, ook als dat tot verschuivingen in de Vlaamse begroting verplicht."

"In tijden van crisis moet er in het onderwijs worden geïnvesteerd," zegt Verschoren. "Anders moeten een aantal mooie woorden zoals Vlaanderen in Actie (*het sociaal-economisch plan van de Vlaamse regering, red.*) opgeborgen worden."

Kortzichtig

De hogescholen zijn een minder rabiëte tegenstander van een verhoging van het inschrijvingsgeld. "Op dit vlak zijn studenten te kortzichtig," vindt Toon Martens, de voorzitter van de Vlhora, het overlegorgaan van de hogescholen. "Het studiegeld moet als een investering bekeken worden. Wie een diploma heeft, verdient later meer geld. Daarom kan een grotere bijdrage van de studenten worden verwacht."

Hij vindt wel dat financieel zwakke studenten meer moeten worden geholpen met studiebeurzen. Daar zien de rectoren minder heil in. "Ook voor

veel gezinnen die geen beurs krijgen, is het inschrijvingsgeld een hele investering," zegt De Schepper. "Bovendien bestaan de kosten van studeren niet alleen uit het inschrijvingsgeld."

“Zelfs een stijging tot 2.500 euro heeft amper effect”

ALAIN VERSCHOREN (RECTOR UANTWERPEN)

De rectoren wijzen erop dat een verhoging met enkele honderden euro's niets oplost. "Alleen een weinig waarschijnlijke stijging naar 2.500 euro of meer heeft echt effect," zegt Verschoren. De Schepper vult aan: "Een student kost gemiddeld 10.000 euro per jaar. Zelfs een verhoging

van pakweg 50 procent betekent nauwelijks iets."

Daar is Martens het helemaal niet mee eens. "Een kleine verhoging maakt voor ons echt wel *a hell of a difference*. Als het studiegeld stijgt naar 880 euro, kan de KHLeuven (*de hogeschool waarvan Martens directeur is, red.*) 30 voltijdse personeelsleden extra inzetten."

"Onze studenten vragen meer persoonlijke begeleiding. Door die begeleiding halen heel wat studenten die aan de universiteit mislukken, toch een diploma hoger onderwijs," zegt Martens. "Het inschrijvingsgeld vormt maar een klein deel van de inkomsten van de universiteiten. Maar de hogescholen halen tien procent van hun inkomsten uit het inschrijvingsgeld. Het is dus niet toevallig dat er rectoren zijn die argumenteren dat een kleine stijging niet veel verschil maakt, terwijl voor de hogescholen elke euro telt."

ONENIGHEID OVER GASWINNING

Ontginnen van schaliegas in Vlaanderen lijkt uitgesloten

Schaliegas is een druk besproken onderwerp in het energielandschap. In de Verenigde Staten zette het de energieproductie op z'n kop en haalde het de prijzen omlaag, maar bleven de milieueffecten niet onbesproken. Ook bij ons staat het ontginnen van schaliegas ter discussie.

THIJS KEERSMAEKERS

"Schaliegas kan je best omschrijven als een gesteente dat uit zeer fijne partikels bestaat, maar waar heel veel organisch materiaal in zit," zegt Rudy Swennen, professor van de opleiding geologie van de KU Leuven.

"De Vlaamse overheid doet zomaar iets"

PROFESSOR RUDY SWENNEN

"Onder hoge temperatuur, dus diep in de grond, worden die moleculen instabiel. Ze worden in stukjes geknipt. De grote stukken geven dan olie, de kleinere leveren gas."

Niet al het gas ontsnapt zomaar. Delen ervan blijven plakken aan het fijne materiaal. Dat gas is schaliegas. Het is zeer moeilijk naar boven te halen. "Je moet dat gesteente breken. Dat gebeurt door middel van *fracking*. Daarbij wordt een mengsel van water, zand en scheikundige producten de diepte in geboord.

Zo kan je het gas los krijgen," zegt Swennen.

Waarom is de ontginning van schaliegas zo omstreden? "Bij schaliegas moet je bepaalde scheikundige producten in de grond injecteren, die zeer schadelijk zijn als ze in het grondwater terechtkomen. Die chemicaliën peutener bijvoorbeeld ook radioactieve stoffen los, die mee met het water weer naar boven komen. Dat water wordt na een zuivering terug in de ondergrond gepompt, maar dan moet de technologie wel zodanig op punt staan, dat die schadelijke en radioactieve componenten er effectief uit zijn," zegt Swennen. Dat vergt kennis en vooral geld: "De technologie staat misschien wel ver genoeg, maar dat heeft zijn kostprijs. Verder kunnen er ook lekken ontstaan. Door het grotere aantal boringen vergroot die kans tegenover conventionele aardgaswinning."

Hypocriet

Op politiek vlak houdt enkel CD&V de deur open voor schaliegas. Vlaams Parlementslid en energiespecialist Robrecht Bothuyne nuanceert echter: "Het is ook belangrijk over welke schaal je spreekt: gaat het over Vlaanderen of Europa? In Vlaanderen is de kans op ontginning zeer klein. Er zit schaliegas in

de ondergrond, maar daar weten we enkel van dat het een zeer kleine hoeveelheid is die moeilijk te ontginnen valt in een dichtbevolkt gebied als Vlaanderen. Op Europees niveau vinden we het dan weer wel logisch dat waar schaliegas op een milieuvriendelijke manier kan ontgonnen worden, we dat ook doen."

Dat andere partijen zoals Groen het debat niet eens willen aangaan, noemt hij hypocriet: "We kunnen nu eenmaal niet zonder fossiele brandstoffen als overgang naar energie die volledig duurzaam is. Aardgas is heel wat minder vervuulend dan steenkool, maar dan moeten we dat aardgas wel ergens kunnen ontginnen, aangezien de klassieke aardgasvoorraden slinken. We moeten rekening houden met alternatieven."

Daar is Sara Van Dyck van Bond Beter Leefmilieu het niet mee eens. "We hebben geen nieuwe fossiele brandstof nodig, en zeker niet zo'n risicovolle als schaliegas," klinkt het. Ook zij vermeldt de vervuiling van het grondwater en mogelijke lekken als redenen om er niet aan te beginnen. Ook het argument om op zijn minst te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn, vindt ze ambigu: "Ik begrijp natuurlijk dat er op academisch vlak interesse is voor verder onderzoek. Maar ook dat brengt gevaren met zich mee: onderzoek kost geld, men zal investeringen willen verzilveren met mogelijke ontginning. Het is simpel: de overheid moet het ontginnen van schaliegas verbieden. Ze heeft een rol als beschermer van het maatschappelijk belang en moet haar verantwoordelijkheid nemen."

Correct beleid

Ook Tessa Geudens, energiemedewerkster van Europarlementslid Kathleen Van Brempt (sp.a), is niet

IT'S THE ECONOMY, STUPID!

Woensdag vond in Leuven een debat plaats rond schaliegas. Met KU Leuven-geoloog Manuel Sintubin als moderator bespraken professor Rudy Swennen, Groen-medewerker Donaat Cosaert, Michiel Duser van de Belgische geologische dienst en Mia Roxy van milieuorganisatie Climaxi de problematiek rond schaliegas. Zoals het een goed debat betaamt, waren de meningen verdeeld.

De groenen hamerden vooral op de risico's van het ontginnen van schaliegas, en stelden de zaak voor als een symbolische keuze: gaan we een nieuwe fossiele brandstof aanboren, of kiezen we definitief voor hernieuwbare energie?

Professor Swennen legde de nadruk op de nood aan onderzoek: we moeten weten wat er in de ondergrond zit voor we conclusies trekken. Volgens hem is iedereen ervan overtuigd dat groene energie móet. Om de periode te overbruggen tot het mogelijk is op hernieuwbare energie te draaien, houden we echter best onze opties open. De crisis in Oekraïne leert ons dat enige onafhankelijkheid aan te raden valt.

Duser zorgde voor realisme in het debat: zonder grote energiecrisis zal België geen schaliegas beginnen te ontginnen. Net als de anderen kende hij een grote rol toe aan de economie. Wat in realiteit vooral zal spelen in dit debat, is wie er goed aan verdient en wie niet. (tk)

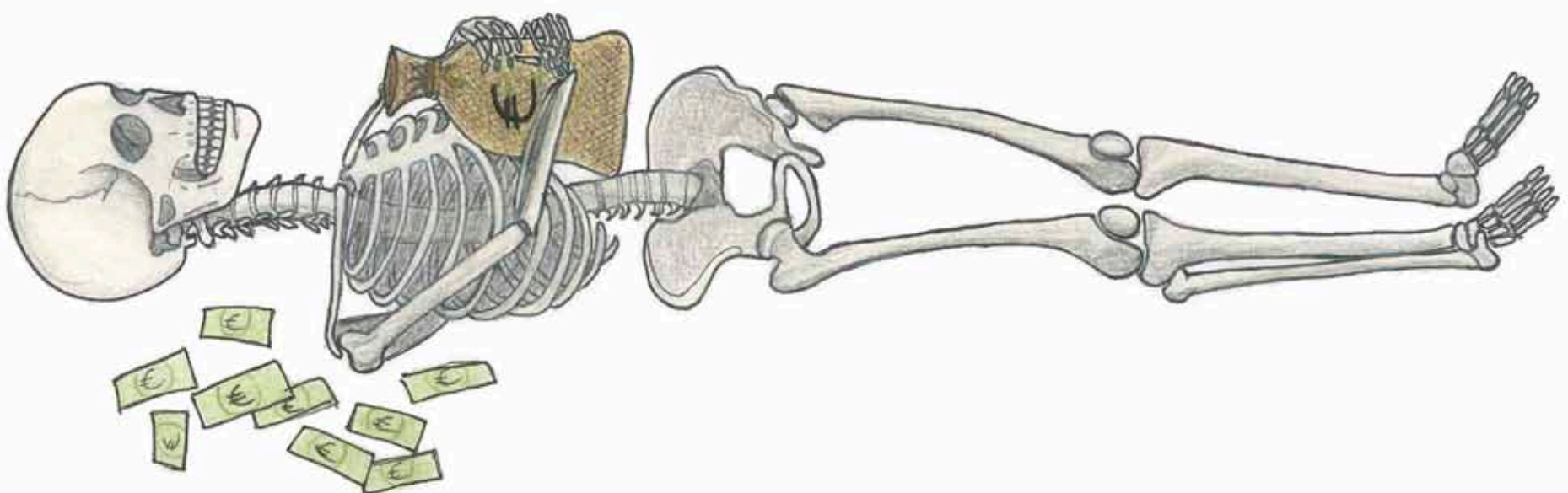
overtuigd van de mogelijkheden van schaliegas. Ook niet op Europees vlak. "Kijk maar naar de situatie in Polen: dat is het land met het grootste potentieel, en toch draaien de ontginnende bedrijven daar verlies."

Kan Europa dan misschien een bepaalde regelgeving opleggen? "De lidstaten kiezen zelf welke energiebronnen ze aanspreken, maar het Europees Parlement kan wel bepaalde beperkingen en randvoorwaarden opleggen. Zo is er het milieueffectrapport dat we proberen te verplichten, wat er voor zou kunnen zorgen dat bepaalde ontginningsmethodes die schadelijk zijn voor het milieu onmogelijk worden."

Swennen toont zich enigszins verbaasd dat Vlaanderen al geen optie meer blijkt. "Ik vind het straf dat men nu al zegt dat het in Vlaanderen geen zin heeft, als ze niet weten wat er zit. Als ze informatie zouden opvragen, komen ze in principe bij ons terecht en wij hebben nog niet genoeg gegevens."

De Vlaamse overheid krijgt ook nog een tip: "We moeten een planning maken van de Vlaamse ondergrond: welke mogelijkheden heeft welke zone, waar kunnen we bijvoorbeeld aan geothermie doen enzovoort. Enkel dat kan leiden tot een correct beleid. Het probleem is dat de Vlaamse overheid nu een beetje in het wildeweg zijn gang gaat met de ondergrond: ze doen maar iets."

Godzijdank dat het goed was voor de economie..

Internationaal

Europa Uncovered

STUDENTENVERENIGINGEN

In Europa Uncovered bekijken we hoe Europa een invloed heeft op het onderwijs in al haar facetten.

Jongeren met een hart voor Europa samenbrengen

In Leuven zijn heel wat studentenverenigingen met een Europees profiel actief. Wat betekent Europa voor hen en slagen zij erin Europees gezinde studenten aan te spreken?

EVA SCHALBROECK

Studentenverenigingen in Leuven die "Europa" in hun naam opnemen, bestaan in alle maten en vormen. Jong Europese Federalisten (JEF) is actief in heel Europa en telt verschillende nationale en lokale vertakkingen, waaronder ook een in Leuven.

"Wij proberen jongeren met een hart voor Europa samen te brengen. De impact van Europa valt niet te negeren en we willen studenten er meer bewust over maken. Samen discussiëren we over Europese thema's zoals het belang van de Europese Unie," vertelt Sara Leclercq, de voorzitter van JEF Leuven.

"Europa is vooral belangrijk op vlak van uitwisselingen"

TOM ETIENNE, AEGEE LEUVEN

European Students for Liberty (ESFL), de jongste van de verenigingen, is pas vanaf 2011 actief in Europa. "Concreet is het een internationaal netwerk van liberale studentenverenigingen met oorsprong in de Verenigde Staten. Het concept waaide over naar Europa, ondanks aanvankelijk scepticisme over of iets gelijkaardigs zou aanslaan in het zogenaamde zuiver socialistische continent dat Europa volgens Amerikaanse clichés is," volgens Gilles Verstraeten, bestuurder van ESFL.

AEGEE (Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe) mikt op een breed doelpubliek. AEGEE Leuven is naast Brussel de enige lokale afdeling van AEGEE Europe in België. "Bijgevolg proberen wij meer dan enkel studenten in Leuven aan te spreken en zowel Vlaamse als internationale studenten te bereiken," volgens Tom Etienne, financieel beheerder van AEGEE Leuven.

Activiteiten

De verenigingen bieden een brede waaier aan activiteiten aan. "We willen Europa onder de aandacht brengen

en concreet maken met typische studentenactiviteiten, zoals debatten, filmavonden en cantussen, maar dan in een Europees jasje," verklaart Leclercq.

De werking van ESFL is zowel inhoudelijk als praktisch. Verstraeten: "Onze activiteiten zijn gericht op bestaande verenigingen ondersteunen. Wij proberen hen via regionale conferenties middelen en praktijken aan te reiken waar zij mee aan de slag kunnen. Daarnaast bieden wij ook opleidingen aan over hoe een vereniging te organiseren en geven we sessies over liberale thema's."

Het doel van AEGEE is om de Europese idealen, zoals tolerantie en begrip, te verspreiden onder studenten door uitwisselingen rond een bepaald thema te organiseren tussen verschillende lokale afdelingen. "Tijdens de zomer bieden wij bijvoorbeeld *Summer Universities* aan, waardoor studenten goedkoop, maar tegelijkertijd geëngageerd op vakantie kunnen gaan. Met onze multiculturele activiteiten proberen wij studenten samen te brengen," verduidelijkt Etienne.

Pro Europa

De affiniteit voor pro-Europese waarden varieert tussen de verschillende verenigingen. Europa vormt voor JEF en AEGEE het vertrekpunt van hun vereniging. Hoe komen die Europese sentimenten tot uiting bij hen?

AEGEE werd opgericht in Parijs toen Europa zoals we dat vandaag kennen vorm kreeg. "Men voelde toen de noodzaak om die Europese idealen van eenheid en diversiteit te versterken onder de studenten."

"Onze pro-Europese leden beschouwen Europa als de belangrijkste pijler in de samenleving. Politieke debatten vormen evenwel niet uitsluitend de kern van onze bezigheden. Wel zijn ze achtergrond voor onze activiteiten die een middel zijn om onze Europese idealen te realiseren. Bovendien zijn we ook bewust politiek neutraal. Bijgevolg vind ik zeker dat AEGEE sterk bijdraagt tot de versterking van pro-Europese gevoelens. Leden vertellen vaak dat ze veel bijleren over diversiteit door de activiteiten."

JEF profileert zich ook duidelijk pro-Europees. "Wij staan voor een Europa van eenheid in diversiteit en solidariteit. Wij zijn kritisch voor Europa, maar onze oplossing bestaat vooral uit meer Europa. Een

goede Europese samenwerking is cruciaal in een steeds meer geglobaliseerde wereld."

Het liberale element is voor ESFL het meest doorslaggevende element. "Vrijheid en gelijkwaardigheid van alle mensen kennen voor ons geen grenzen, waardoor het Europees karakter vooral in de werking van onze organisatie zit. Maar ondertussen kijken wij ook verder dan Europa en zijn we actief in Zuid-Amerika en Afrika."

"Pro-Europese sentimenten leven onder onze leden, maar steeds binnen een liberaal kader. De vrije handel en het vrije verkeer in Europa vinden wij een goede zaak. Maar tegenover de regelgeving van de Europese Unie staan wij wel kritisch. Onze waarden zijn dus eerder universeel dan Europees," gaat Verstraeten verder.

De Europese Unie is een steeds belangrijker speler in het hoger onderwijslandschap. Wat kan Europa op dit vlak bijdragen volgens de Europese studentenverenigingen? "De EU heeft voor ons een belangrijk aandeel in het hoger onderwijs," stelt Leclercq. "Zelf stimuleren wij studenten dan ook actief om bijvoorbeeld op Erasmus te gaan. Zo proberen wij informele educatie, bijvoorbeeld door contact en samenwerking met internationale studenten, als waardevolle aanvulling op de reeds sterk uitgebouwde formele educatie in Europa aan te moedigen."

AEGEE sluit zich hierbij aan. "Europa is belangrijk om uitwisselingen eenvoudiger en mogelijk te maken."

Niveaus

Een extra uitdaging voor de verenigingen is de interactie tussen de verschillende niveaus. De inhoudelijke standpunten van JEF worden op het Europese en nationale niveau bepaald. In Leuven staan de activiteiten centraal."

"Op lokaal niveau is het niet eenvoudig om pro-Europese sentimenten te stimuleren. Op nationaal en Europees niveau worden wel heel wat studenten gemobiliseerd voor Europa, maar dan is het wel steeds een uitdaging om tot een consensus te komen."

Een gelijkaardig scenario voor AEGEE: "Op Europees niveau worden vooral de inhoudelijke standpunten bepaald en geijverd voor projecten zoals Erasmus+. Lokaal ligt de focus op de organisatie van de uitwisselingen."

De Belgische tak van ESFL weegt wel sterk door op het Europese niveau: "LVS Leuven was één van de eersten om zich aan te sluiten bij ESFL en speelt een belangrijke rol in het bestuur. Kenmerkend aan ons netwerk is dat we niet vanuit het Europees niveau top down werken."

Interesse

Is er veel interesse onder de studenten voor deze Europese verenigingen?

Leclercq bevestigt dat het dit jaar niet zo vlot loopt. "Er zijn weinig geïnteresseerden, deels omdat Europa niet meteen het populairste onderwerp is onder studenten. Wij trekken vooral pro-Europese studenten aan, hoewel we ook geen cheerleaders voor Europa zijn."

Verstraeten ziet het op het Europese niveau anders. "ESFL is zeker een succes: wij verenigen 238 studentengroepen verspreid over 27 Europese landen. Ook onze conferenties zijn erg populair."

Etienne nuanceert het plaatje: "Ons ledenaantal is sterk gegroeid dit jaar. Studenten vinden misschien moeilijker de weg naar een Europees georiënteerde studentenvereniging zoals AEGEE omdat wij geen uitgesproken economische en politieke identiteit hebben."

Europese studentenverenigingen mogen dan wel prominent aanwezig zijn in Leuven, voor de meeste studenten blijven ze onbekend terrein. Toch hebben ze een sterk groeipotentieel.

Internationaal

INTERVIEW **LIBERTAIR ILYA SOMIN**

“Kiezers zouden een examen moeten afleggen”

Democracy And Political Ignorance: Why Smaller Government Is Smarter. Zo heet het boek van professor Ilya Somin, verbonden aan de neoliberale denktank Cato Institute. Het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSU) haalde de man naar Leuven.

SAM RIJNDERS & EVA SCHALBROECK

Kiezers weten te weinig over politiek, omdat hun stem weinig zoden aan de dijk zet. Daarom pleit u voor een kleinere overheid, want bij lokale verkiezingen of privéaankopen zijn kiezers wel goed geïnformeerd. Correct?

Ilya Somin: «De meeste mensen verzamelen meer informatie wanneer ze een nieuwe televisie kopen, dan wanneer ze moeten gaan stemmen. Waarom? Welke televisie je koopt is uiteraard niet belangrijker dan wie je land bestuurt, maar je beslissing maakt wel een verschil. Je krijgt de televisie die je kiest, terwijl je stem maar één van de zovelen is.»

«Wanneer je een televisie koopt, stem je met je voeten en niet met je handen. Je kunt ook letterlijk met je voeten stemmen wanneer je verhuist naar een deelstaat of gemeente die jouw politieke voorkeur uitdraagt. Klassieke verkiezingen zijn maar één manier van stemmen. In federale systemen zoals dat van de Verenigde Staten of België kun je met je voeten stemmen door te verhuizen, maar meer beslissingen

gewikkelder geworden. Het internet maakt informatie toegankelijker en goedkoper dan ooit, maar dat haalt niets uit. Mensen willen er de tijd en moeite niet insteken: ze kijken liever naar Miley Cyrus dan naar politieke debatten.»

Elitair

Onderzoek toont aan dat veel kiezers eerder onbewust en emotioneel beslissen op wie ze stemmen. Er zit dus wel een zekere logica achter. Ze kunnen hun keuze misschien niet altijd intellectueel argumenten, maar is het niet erg elitair om daarop neer te kijken?

Somin: «Misschien, maar in mijn boek wijd ik een heel hoofdstuk aan het weerleggen van die theorieën. Politieke ken-

nis is zoals alle complexe kennis. Wie veel weet, is niet noodzakelijk slimmer of beter dan de rest, maar neemt wel betere beslissingen. Steven Spielberg is niet dommer of slimmer dan ik, maar hij weet wel meer over cinema. Hij zal dus betere films maken dan ik.»

Moeten we kiezers dan een examen laten afleggen, voor ze hun stemrecht mogen uitoefenen?

Somin: «Dat is mogelijk, maar vertrouw je de overheid wel om zo'n examen op te stellen? De kans is klein dat het politiek neutraal zou zijn. Ik bespreek de optie van een examen uitgebreid in het zevende hoofdstuk van mijn boek. In principe ben ik er zeker niet tegen, maar in de praktijk zou de overheid er misbruik van maken.»

«In een moderne, westerse democratie is zo iets alvast nog niet geprobeerd, al zijn er historische precedents. Uiteraard zou je mensen die weinig van politiek weten afschrikken met zo'n examen, maar dat zou juist de bedoeling zijn.»

Wij leven in een erg klein land met tien miljoen inwoners. Hier heeft onze stem dus

meer impact dan in de Verenigde Staten. Tegelijkertijd is dit een federaal land dat erg ingewikkeld in elkaar zit. Zou uw theorie in België werken?

Somin: «Kleinere staten zijn beter. Wanneer je meer kleine staten hebt waartussen je vrij kan bewegen, kun je makkelijker met je voeten stemmen door te verhuizen. Dat is ook een groot voordeel van de Europese Unie. Maar ook in een land met tien miljoen inwoners is je invloed op het politieke systeem beperkt tijdens verkiezingen.»

«Je kan argumenteren dat federalisme alles compliceert, maar een systeem met deelstaten zorgt er wel voor dat kiezers met hun voeten kunnen stemmen. Het is dus een *trade-off*, en voor mij primeert dat laatste.»

Minder overheid

Uw oplossing is een kleinere overheid. Niet alleen is er meer speelruimte voor de vrije markt, een kleinere overheid zou ook gemakkelijker te begrijpen zijn. Maar zullen er niet altijd beleidsdomeinen als buitenlandse zaken overblijven, die nooit gemakkelijk zijn? Politiek is nu eenmaal ingewikkeld.

Somin: «Gemakkelijker is niet hetzelfde als gemakkelijk. Er zullen altijd *issues* overblijven die moeilijk te begrijpen zijn. Het is geen zoektocht naar een heilige graal, maar naar een betere graal. We kunnen misschien niet het beste systeem krijgen, maar wel een beter systeem.»

“Mensen denken meer na wanneer ze een televisie kopen, dan tijdens verkiezingen”

zouden op die manier moeten worden genomen.»

«Politieke systemen moeten dus meer gedecentraliseerd zijn en de overheid moet kleiner zijn. Op de vrije markt kun je door te beslissen wat je koopt met je voeten stemmen.»

Was de gemiddelde kiezer ooit goed geïnformeerd? Vroeger stemden we in deze contreien op de partij die de vakbondsleider of pastoor ons aanraade. Waarom is die onwetendheid nu wel een probleem?

Somin: «Onderzoek naar publieke opinie reikt maar terug tot de jaren dertig, maar uit de bestaande data weten we dat er altijd veel onwetendheid heeft bestaan. De gemiddelde Amerikaan is even goed op de hoogte van de politiek als zestig jaar geleden.»

«Relatief gezien is de situatie wel veranderd. Mensen zijn nu hoger opgeleid dan vroeger en de overheid is veel groter en in-

Karolien Wilmots

“Mensen kijken liever naar Miley Cyrus dan naar politieke debatten”

«Vraag mij niet hoe zo'n systeem er precies zou uitzien, want dat is onmogelijk. Een betere overheid zal sowieso kleiner en gedecentraliseerd zijn. Zwitserland en Canada gaan alvast de goede richting uit.»

U bent geboren in de toenmalige Sovjet-Unie, waar u naar eigen zeggen armoede en ideologische indoctrinatie ervoer. Heeft die negatieve ervaring een invloed op uw extreme anti-overheidsdenken?

Somin: «Ik kan niet zeggen dat ik libertair ben geworden omdat ik de slechte kant van de staat heb gezien. Maar omdat ik uit de Sovjet-Unie kwam, was het wel veel minder waarschijnlijk dat ik links zou denken. Om verschillende redenen zou ik juist erg links kunnen zijn, maar dat is niet zo. Daarin spelen mijn verleden en de invloed van mijn ouders zeker een rol.»

Student

De Avonden

GOEDKOOP BOOZEN

Zoals Toledo doeltreffend leren ondersteunt, zo zorgt De Avonden voor nachtelijke ondersteuning in het Leuvense uitgaansleven.

Vuur, milkshakes en sinaasappelzeste

Alcohol kopen voor het uitgaan is schering en inslag bij de doorsnee student. Logisch, want het kost minder dan groenten en andere gezonde dingen. Maar kan het ook lekker zijn?

QUINTEN EVENS (FOTO'S
VINCENT PEETERS)

Rond negen uur verzamelen wij ons op de Veto headquarters, klaar om de strijd aan te gaan met het cliché dat goedkope alcohol naar etiketlijm smaakt. Enkele uren eerder bezochten we een winkel waar ze dagelijks die brol in gigantische hoeveelheden verkopen. We vullen de koelkast met een fles wodka - 7,29 euro -, een fles *cheapass* Blue Curaçao, enkele sinaasappelen, vanille-ijs, goedkope cava en zo'n blikje cocktailfruit. Oh ja, en *flan-kes*. Want dat kost 71 cent voor zes potjes plezier.

De bedoeling van de avond is één grote witwasoperatie van slechte smaken. Iedereen weet dat goedkope wodka bijzonder moeilijk binnen te houden is. Ook in combinatie met bijvoorbeeld cola is de apothekerssmaak moeilijk te verdoezelen. Maar wat met versgeperst sinaasappelsap? We gooiden het sap van vier sinaasappelen in de strijd en waarachtig, wij voelden ons gezond na twee slokken. De mix smaakte nog het meest naar het fruitsap dat dure bed 'n breakfasts serveren. Dat is dus een gigantisch verschil met apothekers.

Shotjes en shakes

Zot zat zijn doet geen zeer en daarom haalden we enkele lege shotglaasjes boven. De zeste - het oranje gedeelte van

de schil - van een sinaasappel, ooit gespot op een kookprogramma, is bijzonder smaakvol. We legden de link snel met de fles Blue Curaçao, want op dat etiket staat ook een sinaasappel afge-

Iedereen weet dat goedkope wodka niet binnen te houden is

beeld. *Solid reasoning* van onzentwege, en we vulden de rest van het shotglaasje met wodka. Klinken is drinken, al bleek het geen sinecure om de zeste niet in één keer mee in het keelgat te kieperen.

Na een tweede rondje - "ik voel helemaal niks" - kon het echte werk beginnen. Milkshakes met Blue Curaçao bestaan al jaren. Dat de mixer onderwijl ook uitgevonden is, kon ons niets schelen. Een schep ijs, melk en een flinke scheut blauw in een thermosfles en even stevig schudden. Misschien kwam het doordat

de alcohol toch enigszins voelbaar begon te worden, maar de milkshakes smaakten verdomd professioneel.

Wodkakoker

Van een smaakvolle, ijskoude, maar nogal zware shake schakelden wij over op iets lichters: bubbels. Als het aan ons had gelegen was die fles zonder al te veel poespas soldaat gemaakt. De prijs waarschuwde echter luidkeels voor een droge, zure smaak. Even die fruitcocktail laten garneren in - wat dacht u - wodka, en dan op de bodem van een glas gooien, besprenkelen met het gealcoholiseerde sap en toppen met cava.

Hoe later het werd, hoe enthousiaster wij de mogelijkheden bezongen die de fles wodka bood om zichzelf te verbeteren. Dat het tijd werd om iets in brand te steken, opperde iemand. Irish coffee is zo iets om de avond mee af te sluiten, en dus warmden we wat wodka op in de waterkoker, vulden een tas voor de helft en flambeerden we de slechte smaak. Koffietje en slagroom erover, en onze neuzen staken alras in slagroom van 79 cent. Een goede Russian coffee behoeft geen krans.

Prijs van dit alles? Een kleine twintig euro, gedeeld over zes personen en vijf verschillende recepten. Dat is inderdaad 3,30 euro de man. Doel van dit alles? Op een originele manier die slechte smaak verdoezelen. We slaagden met glans in die opdracht, eerlijk waar. De kleuren en geuren die wij zelf niet eens verwachtten, bewijzen dit. En dan hebben we het niet eens gehad over de gealcoholiseerde *flan-kes* en de rest van de avond.

Student

Verplichte opleiding voor fakbarstewards nodig?

Fakbarstewards leveren hard werk, maar maken soms nog kleine foutjes. Een opleiding probeert die foutjes weg te werken, al is die nog niet verplicht.

FRANK PIETERMAAT

Studenteninspecteur Nick Vanden Bussche merkt de laatste weken op dat het iets vaker voorvalt dat die stewards niet altijd op de juiste manier handelen, al relativeert hij dat ook: "In 99 procent van de gevallen zien we dat ze heel goed bezig zijn maar soms zien we een mindere dag qua stewardwerking en dan maken we daar inderdaad opmerkingen over, de laatste weken iets meer. Vaak merken ze ons pas laat op omdat we overlastteams in burger op pad sturen."

"Bij de minderheid waar we een probleem opmerken, gaat het om te weinig stewards, stewards die niet doen waarvoor ze aangeworven zijn of - en dat is dan heel spijtig - stewards die zelf alcohol staan te drinken op straat," vertelt Vanden Bussche. Voor dat laatste kan na middernacht ook een GAS-boete uitgeschreven worden, maar dat is nog niet gebeurd.

Opleiding

De politie biedt de stewards een opleiding aan. Die is echter niet verplicht. "Wij bieden aan het begin van het academiejaar een opleiding aan van vier uur," vertelt Vanden Bussche. "Die bestaat uit een theoretisch deel en een praktisch deel met een acteur. Het is

niet verplicht die gevolgd te hebben. We vragen wel aan de kringen om er voor te zorgen dat voldoende mensen de opleiding gevolgd hebben zodat er altijd iemand in het team zit die de opleiding gekregen heeft. Die kan dan als coach dienen voor de rest van de stewards."

"Sommige stewards weten eigenlijk nog altijd niet waarom ze daar staan"

NICK VANDEN BUSSCHE, STUDENTENFLIK

Aan Doc's Bar, de fakbar van studentenkring Medica, werken ze met strikte richtlijnen. Barverantwoordelijke Shana Wouters: "Op donderdag is het altijd een barteam dat stewardt. Een barteam heeft minstens de stewardcursus van de politie bij ons gevolgd. Dat is de korte cursus. Maar het gros van het barteam heeft ook de politie cursus gevolgd aan de Philipssite."

"Op andere dagen, als er jaarfeestjes zijn en stewards nodig

zijn, worden er mensen ingezet van de jaarraden. Van de jaarraad moeten er elk jaar minstens twee mensen de stewardcursus van de politie bij ons volgen. Niet iedereen heeft dan de stewardcursus gehad. Wel enkele mensen, en ik geef zelf ook van tevoren een korte briefing rond stewards," aldus Wouters.

"Daarnaast zijn we nog van plan om een aparte stewardpoule met bepaalde richtlijnen voor cantussen te maken," zegt Wouters. "Die poule wordt enkel aangevuld met mensen die de cursus bij de politie gevolgd hebben."

Verplicht

Vanden Bussche verwacht niet dat de opleiding verplicht wordt: "Wij hebben natuurlijk het liefste dat zo veel mogelijk mensen die opleiding volgen omdat ze dan weten wat ze moeten doen en hoe ze met de dingen moeten omgaan, maar we zien dat sommige stewards nog altijd eigenlijk niet weten waarom ze daar staan. Dat kan natuurlijk de bedoeling niet zijn."

Volgens Wouters zou een verplichte opleiding echter een meerwaarde zijn. "Het is heel nuttig," zegt ze. "Niet enkel voor je fakbar, maar ook om om te gaan met dronken mensen in het algemeen. Sommige mensen begrijpen niet hoe zatte mensen handelen. Je kan je echt agressiviteit op de hals halen die vermijdbaar is."

Gauwdievenplaag in Leuven blijft pieken

Sinds enkele maanden heeft Leuven te maken met een golf van gauwdiefstallen. De politie heeft de handen vol met de zoektocht naar de daders, maar probeert tegelijk mensen te wijzen op hun eigen verantwoordelijkheid.

SIEN VANLOMMEL

Al enkele maanden wordt Leuven geteisterd door dievenbendes. De dieven hebben het vooral gemunt op gsm's, handtassen en portefeuilles. Zowel 's avonds tijdens het uitgaan als overdag tijdens het shoppen kun je maar beter uit je doppen kijken.

"Het is een landelijk fenomeen," vertelt Marc Vranckx, de commissaris van de Leuvense politie. "In steden over heel België zien we een stijging van het aantal diefstallen. Daarbij gaat het vaak ook om diefstallen met geweld."

Makkelijke slachtoffers

De dieven gaan nauwkeurig te werk door eerst potentiële en makkelijke slachtoffers uit te kiezen. "Onder de slachtoffers zijn vaak dronken studenten," vertelt Vranckx. "De dieven komen dan wat onnozel doen, geven knuffels of gewoon een schouderklopje en doen alsof ze dronken zijn. Het zijn schijnbaar onschuldige handelingen, maar uiteindelijk gaan ze met je spullen lopen."

Wout Bols kan erover meespreken. "Ik was aan de Oude Markt, toen er plots een man in een vreemde taal tegen mij kwam praten," vertelt hij. "Vervolgens begon de man zich vreemd te gedragen, gaf hij me een knuffel en vroeg hij uit-

"Vaak worden mensen het slachtoffer van hun eigen nonchalance"

MARC VRANCKX, COMMISSARIS LEUVENSE POLITIE

eindelijk om een sigaret. Enkele momenten later realiseerde ik dat mijn gsm niet meer in mijn broekzak zat."

Veel gauwdieven werden al opgepakt door een efficiënter optreden van de po-

litie. "Sinds dat het diefstallencijfer piekt, hebben we politiemensen in zowel uniform als in burger ingezet die zich onder de uitgaanders en de shoppers begeven, om zo sneller te kunnen ingrijpen en een oogje in het zeil te houden," verklaart Vranckx.

Op die manier heeft ook Wout een van de daders kunnen vatten: "Toen ik doorhad dat mijn gsm gestolen was, ben ik met enkele vrienden de dief achterna gelopen. Uiteindelijk zagen we iemand die een gsm vasthield die op die van mij leek. De politie kwam snel opdagen en kon de man oppakken."

Nonchalance

Ondertussen probeert de politie de mensen te wijzen op hun eigen verantwoordelijkheid, onder meer via een affiche-campagne in winkels en stickers in de toiletten van de horeca. Ook via Twitter en Facebook worden studenten opgeroepen om attent te zijn tijdens het shoppen of tijdens het uitgaan. "Vaak worden mensen het slachtoffer van hun eigen nonchalance," aldus Vranckx. "Gsm's die men laat rondslingeren, handtassen die tijdens het winkelen in een pashokje worden achtergelaten. De gelegenheid maakt de dief. Dat is in Leuven niet anders."

Scherp

• • • • •

Gesteld

FOTO'S: KAROLIEN WILMOTS

Heb je altijd al eens willen weten hoe Leuven eruit ziet in het weekend? Wel, wij ook! Daarom bleven we het afgelopen weekend eens in Leuven.

Des weekends gaan de Leuvenaren tezamen naar de Bondgenotenlaan. Dan gaan ze naar de gewone H&M, de heren-H&M, de Wibra, de Blokker, de Match, nog eens de Wibra, de C&A, de Kruidvat, nóg eens de Wibra, de Fnac, de Boekenvoordeel en naar het bijna bankroete Polare, dat ze nog steeds De Slegte noemen. Om 12 uur eten ze een hamburger met frieten in de Quick en om 14 uur drinken zelfs de kinderen een vies commerciebier in het Leffecafé.

Dat hadden we allemaal wel kunnen verwachten van die Leuvenaren. Maar we waren toch enigszins verrast door hun zondagse kleren. In het dorp waar wij vandaan komen dragen ze op zondag een kostuum!

Sociaal

VZW WETSWINKEL GEEFT GRATIS JURIDISCH ADVIES

Studenten weten niet wat ze tekenen

Vzw Wetswinkel doet aan gratis juridisch advies. De kennis van het huurrecht onder de Leuvense student is ondermaats, maar toch blijft de stormloop achterwege.

KAREL PEETERS

"Het is niet goed gesteld met de kennis van het huurrecht onder de studenten," zegt voorzitter Christophe Romero van Wetswinkel. Hij ijvert om meer op te letten bij het tekenen van een contract. "Voor ons is dat niet slecht, maar de kotbazen zitten wel in een machtspositie. Zij schrijven wat ze willen en de student tekent zonder veel nadenken."

"Ze zijn vaak niet op de hoogte dat er dwingende bepalingen zijn waar je niet omheen kan." Romero maakt wel een onderscheid tussen de grote verhuurders en de kleine man. "Als de verhuurder meerdere koten of huizen heeft dan heeft hij een economisch sterkere positie. Het is dan te nemen of te laten. Maar je hebt ook heel gewone mensen die met wat spaargeld een huis kopen en zij zijn vaker het slachtoffer als de studenten het varken uithangen. De huurder is niet altijd het slachtoffer."

12 maanden

Toch gaan er relatief weinig studenten naar de Wetswinkel met hun problemen. Romero denkt dat dat te wijten is aan het feit dat de meeste contracten worden gesloten voor een termijn van 12 maanden. "Omdat je met die jaarlijkse contracten zit, wordt de verhuurder niet aangespoord de student blij te houden en de student zoekt het jaar erna gewoon een ander kot. En voor een waarborg van 200 euro gaat niemand procederen." Romero meent dat het beter is voor sommige studenten om contracten van langere duur aan te gaan. "Het is een leuke denkoefening om contracten te sluiten voor meerdere jaren als je denkt langer te blijven. Dan hebben beide partijen er belang bij zich goed te gedragen." Maar Romero waarschuwt. "Die contracten kan je dan slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden beëindigen en dat is gevaarlijk."

Ook wat betreft brandveiligheid kan een jaarlijks contract problemen opleveren. De procedure die loopt na een brandveiligheidscontrole duurt 12 maanden. Dan kan de verhuurder die kostprijs gewoon doorrekenen in het volgende contract. Romero zegt dat er zo enkele kotbazen zijn. "Ik ken geen namen en ik wil ook geen proces aan mijn been van laster en eerroof, maar je zou er van verschieten wat voor toestanden er gebeuren."

"Zo zou er een kotbaas zijn die slechte vinyl legt die heel gemakkelijk kapot gaat om dan zo de waarborg te kunnen bijhouden op het einde van het jaar. Een andere kotbaas stort de waarborgen gewoon niet terug. Maar de studenten daar zoeken dan een ander kot en dan is er weer iemand anders die in de val loopt," vertelt Romero, die benadrukt dat er door de jaarlijkse contracten veel studenten zijn die elkaars moeilijkheden herhalen.

Bloedbad

"Veel diensten aan de KU Leuven hebben hun eigen juridische adviseurs. Van samenwerking is er weinig sprake," zegt Romero. "Er is geen wisselwerking tussen de Dienst Wonen, Huisvestingsdienst of de stad. Die heeft haar eigen adviseurs, samenwerking is er dus niet. Wetswinkel is ook maar eerstelijnsbijstand." Wetswinkel heeft nog niet genoeg bekendheid onder de studenten, merkt Romero. "In het informatieboekje van de KU Leuven hebben ze ons ergens achteraan gezet in een superklein lettertype waar iedereen over leest. De student leest dat boekje ook amper."

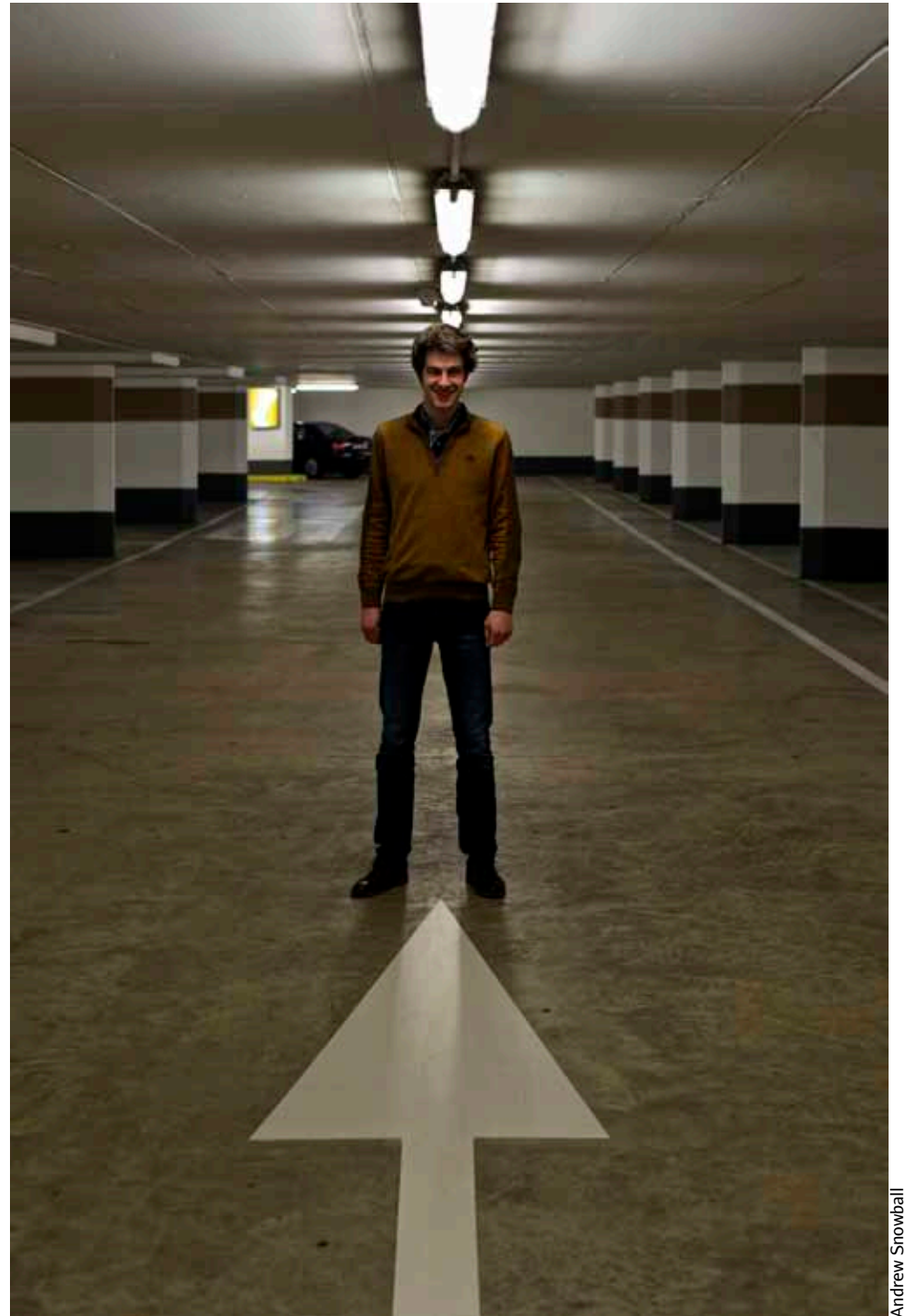
Om bij Wetswinkel te mogen werken moet je bewijzen dat je een degelijke kennis hebt

van het huurrecht. Volgens Romero liep het daar dit jaar wel mis. "Vorig jaar hadden we ingevoerd dat je 60 studiepunten moest halen en dan kwam er niemand op af. Dit jaar hebben we enkel een toelatingsexamen gedaan. Maar dat was een bloedbad: minder dan de helft was geslaagd." Romero benadrukt dan ook dat je bij Wetswinkel geen

gefaalde rechtenstudenten zult zien: "Onze vrijwilligers zijn dus wel degelijk van een hoog niveau."

Voor meer, zie www.veto.be

Nood aan hulp? 1 adres: www.wetswinkel-leuven.be

Andrew Snowball

Veto's juridische tips

1. Bezint eer ge begint

Lees je contract door. Als er onevenwichtige clausules in staan, zijn die waarschijnlijk in strijd met de wet. Zelfs bij kotcontracten van gemene (gewone) huur zijn er bepalingen die jou beschermen.

2. Alles op papier

Indien er problemen zijn met je kotbaas probeer je best alle gesprekken via mail of brief te voeren. Geschreven stukken kunnen later gemakkelijker dienen als bewijs.

3. Onderhandelen en procederen

Een rechtszaak is best de laatste stap. Je probeert beter eerst via overleg tot een akkoord te komen. Zo bereik je vaak meer dan onmiddellijk naar de rechtbank te stappen. Zelfs voor de vrederechter kan je eerst een verzoeningspoging ondernemen. (kp)

SOCIAAL

Persvers

Bloedserieus

Deze week is het weer zover: Bloedserieusweek. Een week lang proberen een hoop vrijwilligers zoveel mogelijk mensen te overtuigen om bloed te geven. Van 17 tot 20 maart kun je dan ook terecht in de Universiteitshallen of het Gymnasiums op Gasthuisberg om een donatie te doen. Naast een goedgevulde goodiebag zijn er ook weer tal van avondactiviteiten waar je als bloedgever gratis heen mag. Zo spelen Preparee en Steven Mahieu een gratis show op woensdag en is er een waar boombal op donderdag. Vooraf inschrijven om bloed te geven is deze keer verplicht. Meer info vind je op www.bloedserieus.be.

Groot verkiezingsdebat

LOKO, de koepel boven de Leuvense studentenkringen, organiseert volgende week donderdag een groot verkiezingsdebat in samenwerking met *Knack* en *Guido*. Knackredacteur Walter Pauli modereert het debat, waarin vooral Vlaams-Brabantse kopstukken met elkaar in de clinch zullen gaan. Aanwezig zijn Koen Geens (CD&V), Hermes Sanctorum (Groen), Theo Francken (N-VA), Gwendolyn Rutten (Open Vld), Bruno Tobback (sp.a) en Joris Van Houthem (Vlaams Belang). Studenten moeten vooraf inschrijven op www.knackverkiezingsdebatten.be, maar opgelet: de bijbehorende app blijkt nog niet te werken.

Martelaarsteden

2014 is het jaar waarin honderd jaar Grote Oorlog wordt herdacht. De Duitsers hielden bij hun inval in 1914 lelijk huis in België. Ook Leuven werd zwaar getroffen: bekend is dat de Duitsers de Centrale Bibliotheek afbrandden. Ter ere van het herdenkingsjaar is er nu een app die de gebruiker langs de zogenaamde Martelaarsteden, namelijk Leuven, Aarschot en Dendermonde, gidst. Per locatie krijg je de geschiedenis, aangevuld met foto's van vroeger en nu. Meer informatie vind je op www.leuven1914.be. (kds)

Sociaal

VERSLAG VRG KOPSTUKKENDEBAT

Partijvoorzitters halen hun beste oneliners boven

Vorige week trakteerden zeven Vlaamse kopstukken een overvolle PDS-aula op hun beste stukje theater tijdens het VRG-debat. Aan humor, oneliners en applaus geen gebrek, maar wie voor politieke hoogtepunten was afgezakt, bleef danig op zijn honger zitten.

NIKO WUYTS

Een pluim voor de organisatie van VRG. Een uitverkochte PDS en een zeer sterke line-up. Op Bart De Wever (N-VA) na, vervangen door Theo Francken, tekende elke Vlaamse partijvoorzitter present. Zelfs PVDA-voorzitter Peter Mertens was onverwacht van de partij, zij het op eigen aanvraag. "Een klein organisatorisch foutje," gaf VRG Preses Gert-Jan Struye toe.

Niet dat het enig effect had op de uitgelaten sfeer. Verantwoordelijk daarvoor was een reusachtig Twitter-scherm vooraan in de aula. Op geheel studentikoze wijze wisselden diep filosofische en politieke commentaren zich af met "Een geit te koop."

Moderator Jan De Meulemeester, journalist van VTM NIEUWS, gaf de aftrap door de sprekers aan de hand van hun verkiezingslogan naar voren te roepen. Peter Mertens (PVDA), Wouter Van Besien (Groen), Bruno Tobback (sp.a) en Wouter Beke (CD&V) namen plaats aan de linkerkant van het spectrum, Gwendolyn Rutten (Open Vld), Theo Francken (N-VA) en Gerolf Annemans (Vlaams Belang) aan de rechterkant.

Of Beke blij was met zijn plaats aan de linkerkant is niet bekend.

Micro

Ondanks het voornemen van moderator De Meulemeester om het debat op te delen in drie luiken, de stand van het land, confederalisme en een sociaal-economisch luik, leek het buzzwoord confederalisme al snel het debat te beheersen. Van het eerste luik onthouden we enkel de uitspraak van Wouter Beke: "De tanker is gekeerd" gevolgd door een "Ja, maar" van Bruno Tobback en een welles-nietes spelletje met Open Vld en de N-VA. Ook de beruchte PDS-micro's mengden zich in het debat, door systematisch en strategisch weg te vallen. Zelfs drie micro's bleken onvoldoende voor Bruno Tobback. "Bij gebrek aan stemmen moet je hem micro's geven," poneerde Van Besien. Het werd meteen de eerste oneliner van de avond. Investeren in infrastructuur en micro's werd gedurende het debat een partijstandpunt van sp.a.

Confederalisme

Francken greep snel de kans het debat te verleggen. "Problemen

ontstaan doordat we in twee democratieën leven." Confederalisme - wat anders - was de enige oplossing. Hij zette zijn argument kracht bij met twee schema's: een uiterst ingewikkeld kluwen van lijnen, het huidige Belgische staatsbestel, en een schema met drie evenwijdige lijnen, het voorstel van N-VA. Wie gehoopt had op enige uitleg omtrent het toverstafmodel, was eraan voor de moeite. Met uitzondering van Vlaams Belang was geen andere partij bereid om over een volgende staatsvorming te praten. Beke verweet het model een verdoken splitsing te zijn,

waar Annemans het slechts een halfslachtige oplossing noemde. Van Besien had het over een nep-discussie. Desondanks bleef het buzzwoord de rest van het debat domineren.

Spreektijd

De Meulemeester raakte halverwege de controle over het debat kwijt. Over- en weerverwijten tussen partijen leidden tot frustratie bij een haast moedeloze Annemans, die niet de spreektijd kreeg om zich (on)sympathieker te tonen dan de rest van zijn collega's. Peter Mertens legde tussendoor een Marxistische vinger op

een gapende kapitalistische wonde, hoewel geen andere spreker, Rutten op kop, zijn plannen realistisch vond. Op economisch vlak kon enkel CD&V een becijferd plan voorleggen. Rutten greep de gelegenheid aan om een algemene lastenverlaging te bepleiten, terwijl Groen milieubelastingen verkoos. De N-VA en Vlaams Belang bleven bij hun respectievelijke toverwoord. Zo eindigde het debat zonder duidelijke winnaar. Bruno Tobback verklaarde achteraf geen fan te zijn van dit soort debatten: "Te veel partijen leiden tot het over en weer quoteren om het publiek op de hand te krijgen."

Caroline Van Rhee

Vasten: religieus of moderne variant?

De 40 dagen die voorafgaan aan Pasen staan al sinds mensenheugenis bekend als de Vasten. Een periode waarin je jezelf een aantal zaken ontzegt. Maar in hoeverre hebben de Vasten nog een religieuze betekenis?

FRANK PIETERMAAT

Voor een aantal Leuvense studenten blijft de Vastenperiode onlosmakelijk verbonden met hun geloof. Theologiestudent Ivo Kalverboer is er daar één van. "Het hangt absoluut vast," vertelt Ivo resoluut. "Dat is zo op twee manieren. Enerzijds probeer je door jezelf bepaalde zaken te ontzeggen ruimte te scheppen voor reflectie en gebed. Anderzijds probeer je bij jezelf na te gaan wat er in je doen en laten zinvol en niet zinvol is. Daarnaast denk je ook na over hoe je handelen implicaties heeft op je omgeving. Zo eet je geen vlees omdat je stilstaat bij de impact op het milieu bijvoorbeeld."

Ook geschiedenisstudent Laura Hollevoet doet mee vanwege religieuze redenen. "Voor mij betekent de Vasten mezelf voorbereiden op Pasen, het grootste feest voor

alle Christenen," zegt ze. "Dat doe ik door de dingen waar ik een beetje verslaafd aan ben te verminderen. Voor mij is dat bijvoorbeeld suiker en shoppen. Ik probeer mezelf te onthechten van alles wat oppervlakkig is."

Jezelf veertig dagen heel wat geneugten ontzeggen lijkt een zware taak, maar dat is het voor Ivo niet: "Vasten wordt vaak gezien als een heel naargeestige periode omdat je jezelf zaken moet ontzeggen. Toch is het een vreugdevolle periode omdat je reflecteert over de boodschap van Pasen. Het is vreugdevol omdat die boodschap van Pasen zelf vreugdevol is."

Vlees

Wat ook 40 dagen loopt, is de actie 40 Dagen Zonder Vlees, hoewel die niet officieel

georganiseerd wordt dit jaar. Toch zijn er studenten die deelnemen. Fredriek Couvreur is er een van. "Het is een initiatief om mensen te doen nadenken over hun vleesproductie," vertelt hij. "De bedoeling is om minder tot geen vlees te eten. Momenteel lukt dat maar je moet toch permanent opletten dat je niet per ongeluk iets eet waar vlees in zit."

"Dat is natuurlijk heel nobel, mensen die vanuit seculiere motivatie aan vasten doen," zegt Ivo. "Het is zeker aan te prijzen als ze dat doen met het oog op een bepaald goed. Maar voor mij is het altijd onlosmakelijk verbonden met mijn geloof. Als mens sta je in de wereld en heeft je handelen bepaalde implicaties."

Hoe makkelijk is het vol te houden, 40 dagen zonder pleziertjes? "Op dit moment is het nog niet moeilijk maar als ik een slechte dag heb en alles zit tegen, is dat wel moeilijk want dan heb ik echt zin in een koek," zegt Laura. "Op zondag vast ik niet, daar kijk ik wel naar uit."

"Ik vind het zeker in het begin lastig," zegt Ivo. "Een van de dingen die ik me ontzeg, is alcohol. Alcohol is iets sociaals. Als je met

"Als ik een slechte dag heb en alles zit tegen, is het wel moeilijk"

LAURA HOLLEVOET, VASTENDE STUDENT

vrienden wat gaat drinken, drink je samen gezellig een pint en het is toch anders als je daar met water zit. Met het mooie weer vind ik het jammer dat ik niet gezellig een pintje kan mee drinken op de Oude Markt. Maar als je eenmaal bezig bent, valt het goed mee."

— Nieuwe Veto iPad App —

Met de steun van

Cultuur

LEUVENSE MUZIEKLEGENDE BIG BILL TERUG OP HET PODIUM

“Alle respect voor K3, maar qua muziek stelt dat niets voor”

Vanuit zijn appartement in het Sint-Maartensdal kijkt Armand Hombroeckx (63) neer op zijn stad. Na een lange revalidatie durft hij stilaan terug vooruitblikken.

RUBEN BERTRANDS

Big Bill: «Een jaar geleden heb ik een herseninfarct gehad. Ik heb alles opnieuw moeten leren. Een volledig jaar revalideren. Nu is het vooral mijn zicht dat mij parten speelt: alles wat langs mijn rechterkant komt, zie ik niet aankomen. Maar het gaat stilaan beter. Ik ben ook terug beschikbaar voor optredens. Big Bill is back.»

plaat opleg kan ik ze verstaan. Je hebt daar wat levenservaring voor nodig. Maar in het begin was het blues.

«Op de televisiezender Acht zenden ze de laatste tijd een documentaire uit over Lemmy van Motörhead, en die mens heeft groot gelijk als hij zegt: "als het u aanspreekt, als het u raakt, dan is het uw muziek." Ik word binnenkort 64 jaar, en voor mij is het nog altijd hetzelfde. De integriteit van een artiest, iemand die eerlijk is over zijn muziek: dat is het belangrijkste voor mij.»

«Alabama Shakes, dat vind ik verschrikkelijk goed. De eerlijkheid straalt er van af. Dat zijn *working class heroes*. En ook alles terug naar de eenvoud, dat is zo mooi. Ik heb een fragmentje gezien van hun optreden op Pukkelpop, ik was daar echt door geraakt.»

«Ik heb de blues eigenlijk leren kennen via de Britten. In mijn tijd moest je kiezen tussen The Beatles en The Stones. Ik ging voor The Stones want dat was ruiger. Hun eerste twee platen waren bijna uitsluitend covers van Chuck

Berry en andere Amerikaanse artiesten. En zo ben ik uiteindelijk terecht gekomen bij mannen zoals Leadbelly en Robert Johnson. En Big Bill Broonzy, van wie ik mijn naam heb gestolen. Al denk ik niet dat hij dat erg vindt. De blues is universeel. Altijd twaalf maten. Al mijn nummers bestonden al. Ik heb alleen de tekst wat veranderd, zo wordt dat je eigen nummer. Rock 'n roll is ook niets anders dan de versnelde versie van die twaalf maten.»

Heb je soms nog contact met Roland Van Campenhout, die andere

of drie. Vroeger zagen wij elkaar regelmatig. Via Roland heb ik ook veel mensen leren kennen, Rory Gallagher (*bluesgitarist, red.*) bijvoorbeeld. Wij gingen dan repeteren bij zijn toenmalig lief in Sint-Maartens-Latem - later de vrouw van Johan Verminnen geworden - want die had daar een huis. En Rory kwam daar ook regelmatig over de vloer. Dan zei Roland: "Ik heb een kameraad die ook een beetje gitaar speelt, Rory Gallagher." Ik zei: "Zijt gij zot?" Voor ons was dat Keith Richards. Maar dat bleek dan een eenvoudige, sympathieke gast te zijn. Een sappige Ier. Wij zijn toen op de Gentse feesten gaan jammen.»

«Onlangs was het Rory Gallagher Tribute Night in Het Depot. Uit eerbied voor Rory heb ik gezegd dat ik wel iets wou doen. Maar niets van Rory zelf, want als muzikant kom ik niet aan zijn knieën. Ik heb toen *kroege van d'aa met* gespeeld. Dat is eigenlijk een countrynummer, helemaal geen rock of blues. Iets van mezelf. Rory zou het zo hebben gewild.»

let Me Ziel

U heeft meegewerkt aan let Me Ziel, een muzikale ode aan de Leuvense folklore.

Big Bill: «Daarbij hink ik op twee gedachten. Het is vooral Lennaert Maes die daar mee bezig is. Ik vind wat hij doet goed, maar

het is niet wat ik doe. Hij wou dat ik dat nummer, *Schonen dag*, zong. Ik zei tegen hem dat hij dat schitterend deed, maar hij wou niet luisteren: "Als ik dat onder mijn naam naar Radio 2 stuur, gaan ze dat niet willen spelen." Dikke zever, want hij doet dat prachtig. Ik ben zelf helemaal niet bezig met kleinkunst, ik benader muziek volledig anders. Daarmee is dat zo tweestrijdig: op die single zing ik dat wel in, maar het is mijn nummer niet. Je hebt mij daar niet voor nodig. Tijdens de live-uitvoering in de Schouwburg heeft Alain Louie (*van Les Talons Gitans, red.*) dat nummer gezongen, en hij deed dat fantastisch. Als je denkt dat je een goed num-

“Marktrock is op dit moment niks meer waard”

Hoe kijk jij, als stichtend lid, naar het Marktrock van de 21e eeuw?

Big Bill: «Wij zijn daar toen mee begonnen om Leuven, qua rock 'n roll, op de kaart zetten. Wat ons gelukt is, maar het had te veel succes. Het is overgenomen door de commerce. Marktrock is momenteel - en ik zeg dat uit de grond van mijn hart - niets meer waard. Als je vroeger in augustus over de Oude Markt of de Vismarkt liep was het leeg. Er gebeurde in de zomer niets in Leuven. Dus hebben wij met een groep vrienden gezegd: wij houden van onze stad, wij gaan Leuven op de kaart zetten. Jos Kerkhofs speelde drum in mijn band. Hij zorgde voor de programmatie. Peter Van Santvoet (*P Van Sant, toen lid van The Boxcars, red.*) was daar ook bij.»

«In het begin werd alles betaald door de stad. Dat ging toen over 60.000 Belgische frank (*1.500 euro, red.*). Tussen '82 en '90 heb ik er altijd achter gestaan. Toen was er rock en blues in het midden van de stad. Voor mij was die rock-'n-rollstempel belangrijk. Alle respect voor die drie meisjes met hun kinderprogramma (*K3, red.*), maar qua muziek stelt dat niets voor.»

Blues

Naar wat luister jij dan?

Big Bill: «De blues is mijn eerste liefde. De laatste tijd luister ik veel naar country. Johnny Cash bijvoorbeeld. Vroeger was dat mijn ding niet, maar als ik nu een

“De integriteit van een artiest is het belangrijkste voor mij”

godfather van de Belgische blues?

Big Bill: «Ja, wij horen elkaar nog regelmatig. Roland is een pure mens. Iets ouder dan ik, een jaar

“Voor ons was Rory Gallagher als Keith Richards”

mer hebt en je schrijft de tekst en de muziek - doe dat dan onder je eigen naam. Wees fier op wat je doet. Fuck Radio 2.»

Cultuur

RECENSIE **ANGST**

Theater is nog nooit zo belangrijk geweest

In *Angst* brengt het Leuvense stadsgezelschap Braakland/ZheBilding onbeschaamd theater met een boodschap. Een boodschap die elke Belg aangebelangt.

SAM RIJNDERS

Welkom in een land aan de rand. Een waarborg van 150 miljard aan een malafide bank hangt dit land als een zwaard van Damocles boven het hoofd. Bijna een

Dit land ontstond ooit na een uit de hand gelopen opera

derde van alle waarde die de inwoners van dit sympathieke landje op één jaar tijd produceren, moet de overheid op elk moment kunnen ophoesten.

Alsof dat niet volstaat, moet diezelfde overheid om de haverklap vers geld -

“zuurstof” in de beste Orwelliaanse traditie - in die malafide bank steken. Anders valt ze om en valt het zwaard. Het christelijke middenveld is de grootste aandeelhouder en oprichter van de malafide bank, maar zit zelf in zak en as.

De malafide bank in *Angst* heet Axis. Klinkt akelig bekend, niet? Welkom in een land aan de rand. Welkom in België. *Angst* is het tweede deel van een drieluik over de economische crisis die door onze contreien woedt. Eerder zagen we in het alom geprezen *Hebzucht* de gouden jaren van Axis, toen veredelde middenstanders met grootheidswaanzin hun bank tot monsterlijke proporties brachten.

Aan de research van theatermaker Stijn Devillé kan menig meesterproef een puntje zuigen. Maar de inhoud is niet de enige *forte* van het stuk. Zo blijft *Braakland/ZheBilding* muziektheater maken: al bij binnenkomst brengt de liveband je in vervoering met zijn eigentijdse swing.

Soberheid

Die band wordt op een klein platform van hot naar her gereden. Samen met een hand-

jevol figuranten is het het enige decorstuk. Het is een soberheid waar mening regisseur die zijn of haar scène volstouwt met prullaria van kan leren. Een uitgekiend lichtspel en een uitstekende cast: meer heb je niet nodig. *Less is more* mag een huizenhoog cliché zijn, hulde aan hen die dit credo succesvol huldigen.

Een minpunt zijn bovenvermelde figuranten. We begrijpen best het contrast

Aan de research kan menig meesterproef een puntje zuigen

tussen het stilzwijgende plebs en de politieke protagonisten. Toch had hier gerust nog meer en radicaler mee gewerkt mogen worden. Ook het jonge meisje dat als onschuld in persoon het stuk inleidt en besluit had voor ons niet hoeven. Een sterk stuk als *Angst* behoeft deze omkering niet.

Links lullen, rechts vullen

Hoop

Angst besluit wanneer Europese technocraten de macht grijpen. Overheidsbedrijven worden verkocht en de sociale zekerheid wordt ontmanteld. Alles om de putten te vullen. De premier ziet alleen een publieke opstand als alternatief, maar weet dat de kans op slagen gering is.

Een moralistisch en wel erg links einde volgens ons charmante gezelschap. Desalniettemin is dit stuk geen propaganda: Devillé neemt bijna woordelijk het Europese reddingsplan voor Ierland over.

Sterker nog, de onmacht van links - hallo Bruno Tobback - komt tot uiting in de jonge wereldverbeteraar van dienst. Hij roept veel en organiseert een gratis soepbedeling, maar leeft vooral van het familiekapitaal. Links lullen, rechts vullen.

Dit land ontstond ooit na een uit de hand gelopen opera. *Angst* stapt zonder gêne in die traditie van kunst met een missie. Het derde deel van Devillé's drieluik heet *Hoop*. Wij zijn alvast benieuwd.

Read.
Like.
Share.

Veto+

Het recentste studentennieuws vind je 24/7 op Veto.be en op Facebook en Twitter.

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Available on the App Store

veto

Cultuur

IFTF EROS: ZE ZEGGEN DAT HET ERGER WORDT

Bummer opent IFTf

Een poëtische titel en een exotische faculteit: de seksuologen van Eros hadden de wind in de zeilen. Toch slaagden ze erin hun theaterstuk *Ze Zeggen dat het Erger Wordt* te laten kapseizen op een volslagen onelegante manier.

KAAT RAYMAEKERS

Eros, de studentenkring van seksuologie, is een nieuwkomer in het InterFacultair Theaterfestival en had dus het voordeel geen zware vracht aan vooroordelen te moeten torsen. Het festival ging van start met het stuk *Ze Zeggen dat het Erger Wordt*, geschreven en geregisseerd door Pieter Mertens.

Walter heeft vrouw en dochter verloren en zit al enkele jaren verankerd in de psychiatrie. Zijn toestand blijft verslechteren en doorheen de voorstelling nemen zijn waanbeelden toe. Hij ziet schimmen en wordt agressiever. Tegelijkertijd sippelt langzaam de waarheid omtrent zijn verleden naar binnen.

Spitmeubilair

Een veelbelovende tinteling beklom de ruggengraat bij het aanschouwen van het podium alvorens de voorstelling van start ging. In een decor dat integraal uit de showroom van het Leuvense Spit getelepor-

teerd leek, kaatste de hoofdfiguur Walter als een speelgrage botsbal tussen de verschillende meubelstukken, een scène die het publiek meteen in het verhaal zoog.

Overdosis

Zodra het stuk echter daadwerkelijk begon, werd de toeschouwer abrupt weer uitgespuwd. Monotone, geforceerde dialogen, uit-

Spelplezier en speltalent bleven afwezig

eenspattend door een overdosis aan leeggelopen zinnen versplinterden de verhaallijn en veinsden filosofische diepgang. Nu en dan schalde er een lachsalvo door de zaal, maar deze momenten waren schaars.

Afwezig

Spelplezier primeert op speltalent, maar aangezien beide afwezig waren bij de meeste acteurs, werd de hele bedoening een schrijnende zaak. De spelers die wat meer van wanten wisten, kregen een te kleine rol. Het lichtwerk, dat nog in de kinderschoenen stond, probeerde het geheel te vergeefs wat elegantie te geven.

Hoewel de acteurs in het licht van het thema geregeld enkele paragrafen cursusmateriaal opdraafden, maakten de seksuologen pijnlijke keuzes die hun studierichting niet betaamde. De travestiet die de instelling bewoonde, werd geserveerd als een volslagen freak en beaamde alle vooroordelen. Ook

het uitgerafelde verhaal over een lesbische van wie de seksuele geaardheid niet aanvaard wordt door haar vader, was een ontgoocheling.

Het slordig bijeengeharkte toneelstuk viel verder uit elkaar door een verwaarloosde kostumering: enkel de verpleegsters hadden het de moeite waard gevonden nog even van kledij te verwisselen alvorens het podium te betreden.

Een door clichés uitgewrongen thema laten bloeien in een theaterstuk, het is een uitdaging. Eros slaagde er niet in het startschot van het IFTf succesvol te doen weerklinken. Laat ons hopen dat daarmee de toon van de komende weken theater niet is gezet.

Eros slaagde er niet in het startschot van het IFTf succesvol te doen weerklinken

Eros aan het werk op de openingsreceptie.

Andrew Snowball

IFTF HISTORIA: KASIMIR EN KAROLINE

Tragiek op de kermis

Voor liefhebbers van studententheater staat Historia bekend als een vaste waarde, die jaar na jaar met ambitie aan het Interfacultair Theaterfestival begint. Ook deze keer legden de geschiedenisstudenten de lat hoog door Kasimir en Karoline op te voeren, een klassieker over liefde, ambitie en toekomstdromen.

JASPER VAN LOY

Het verhaal speelt zich af op een kermis en dat zal het publiek geweten hebben. Met danspartijen en dronkemansruzieën bouwen de acteurs rustig de setting op, wat de kijker de tijd geeft om in het stuk te komen. Daarna maken we kennis met Kasimir, die net ontslagen is. Dat heeft een weerslag op zijn relatie met Karoline, een glansrol van Cara Janssen. Vooral tijdens de ruzies met Kasimir staat Janssen doorleefd te acteren

en balanceert ze tussen het onzekere meisje dat Karoline is en de femme fatale die ze wil zijn.

Een boeiende slalom tussen helende liefde en genadeloze ambitie

De andere acteurs nemen in het eerste deel een meer aarzelende start. Sommige lijken bijvoorbeeld even te worstelen met

het Noord-Nederlands van Gerrit Kouwenaar, die het stuk vertaalde. Wanneer de cast na een halfuur warmgelopen is, is het dan weer genieten van fijn acteerwerk en goed getimed grappen, die een tegengewicht zijn voor de zware scènes van de titelpersonages.

Die grappen worden na de pauze steeds schaarser. Ook het decor geeft aan dat er niets meer te vieren valt: de feestslingers hebben plaatsgemaakt voor vertrapte bekers en de kermisdeuntjes voor Gunther D's *Allejoppa*. Met hun omgeving worden ook de personages steeds grimmiger. Dat resulteert in bittere, maar intelligente dialogen over liefde, politiek en vrouwen.

Hoogtepunt

Parallel daarmee bereikt ook de hoofdplot zijn hoogtepunt. Kasimir vindt namelijk opnieuw de liefde bij Erna, die als *girl next door* schril afsteekt tegen de femme fatale op hoge hakken die Karoline is. Zij gaat dan weer met hoge piefen op de boemel, maar

blijft gedesillusioneerd achter. Dat maakt de slotconfrontatie met Kasimir en Erna des te pijnlijker.

In het tweede deel maken de kermisdeuntjes plaats voor Gunther D

Kasimir en Karoline (en de liefde houdt nooit op) is zoals de achtbaan waar het voor Karoline allemaal mee begint: een rustige aanloop tot het punt waar het interessant wordt, een boeiende slalom tussen helende liefde en genadeloze ambitie en dat allemaal tegen een stevig tempo. En zoals het hoort bij een rollercoaster, wil je meteen na de rit nog een keer.

Menu v/d week 17 - 21/3/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Burrito met tomatenroomsaus en groentenrijst	€ 5.80	
Garnaalkroketten met slaatje en dressing	€ 5.30	
Kippenburger met erwten	€ 3.10	
Koninginnenhapje	€ 4.10	

dinsdag

Cordon bleu met osso bucosaus en boontjes	€ 5.30	
Quornburger met bloemkoolgratin	€ 4.10	
Capellini Bolognese klein	A2	€ 3.10
Spaghetti bolognese groot	A1+A3	€ 4.10
Spaghetti bolognese klein	A1	€ 3.10
Big Alma hamburger met slaatje (A3, enkel avondmenu)		€ 4.10
Gebraden haantje met archiducsaus & slaatje (A1, A3 enkel middagmenu)		€ 5.80

woensdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree	€ 5.80	
Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten	€ 4.10	
Stoofvlees op z'n Vlaams (A1, A2, A3 enkel middagmenu)	€ 5.30	
Luikse pens met appelmoes	A1	€ 3.10
Luikse pens met savooikool en ketjapsaus	A2+A3	€ 3.10
Mixed grill (A3, enkel avondmenu)	€ 5.80	

donderdag

Ardeense kroketjes met knolselder in basilicumsaus	€ 3.10	
Steak met groene pepersaus en worteltjes	€ 5.80	
Groententaart	A1+A2	€ 5.30
Pita met looksaus en slaatje (A3, enkel avondmenu)	€ 5.30	
Spaghetti bolognese groot (A1, A2, A3 enkel middagmenu)	€ 4.10	
Spaghetti bolognese veggie groot	A3	€ 4.10

vrijdag

Koninginnenhapje	€ 4.10	
Omelet natuur met tomaten-paprikamengeling	€ 5.30	
Heekfilet met bieslooksous en broccolimix	A1+A3	€ 5.30
Macaroni met ham en kaas	A2+A3	€ 3.10

Volgende week woensdag:

Lentebuffet

Koud buffet met vlees, vis,
pasta's, salades, ...

Alma 1
Alma 2
Alma 3

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

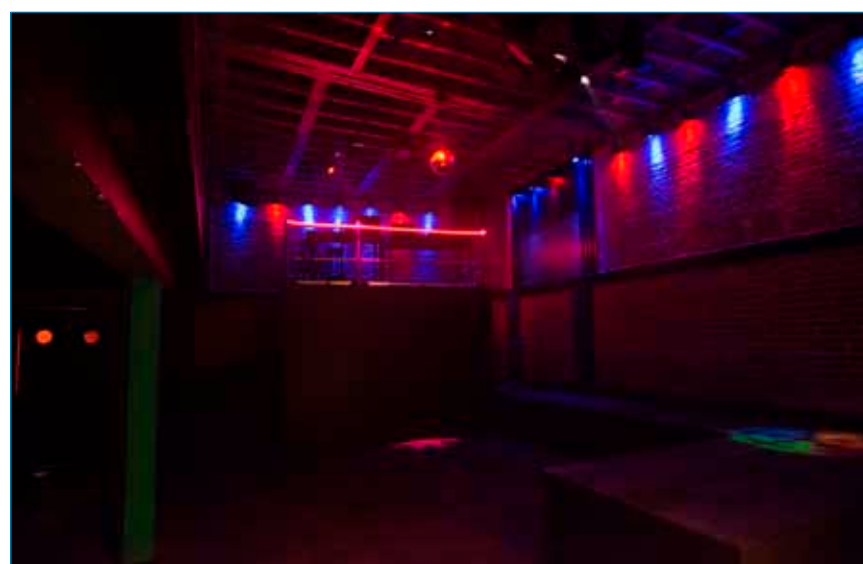

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het
vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Stad Leuven opent eerste studentenreservaat

Op dit moment wordt in de binnenstad van Leuven de laatste hand gelegd aan STURE (Studentenreservaat), een interactief park van 6 km². De directie gaat er prat op dat geen enkel soortgelijk reservaat zoveel soorten studenten in het wild laat zien. LOKO reageert positief, maar de Studentenraad KU Leuven (STURA) vreest voor naamsverwarring.

LASPER VAN JOY

De komst van STURE zat er al even aan te komen, maar werd nog versneld door de recente uitspraken van s.pa-politicus Vobert Roorhamme. Die beweerde namelijk dat Antwerpen als studentenstad een beter imago heeft dan Leuven, dat volgens hem "een soort van studentenreservaat is". Daarop besloot Leuvens burgemeester Touis Lobback prompt om de daad bij het woord van zijn partijgenoot te voegen. "Hoog tijd dat die studenten beginnen op te brengen", liet Lobback optekenen.

Schepen van Toerisme Virk Dansina is alvast opgetogen over het project, dat hij toelichtte tijdens een persconferentie. "Zoals dat hoort in een reservaat, heeft elke student zijn eigen kooi, in de volksmond kot genaamd. De meeste zijn klaar, op enkele werkpuntjes rond brandveiligheid na (zie Veto 4015, red.)", zegt Dansina.

Chinese studenten

Uiteraard zijn de studenten het belangrijkste aspect van het STURE. "In het reservaat hebben we soorten uit het hele land samengebracht. Rond De Valk hebben we een speciaal paviljoen gecreëerd voor onze exemplaren van de homo studenticus hipstericus, terwijl die van de homo studenticus culturo een plekje hebben gekregen in en rond de Letterenfakulteit", legt Dansina uit.

Na lange onderhandelingen heeft het STURE ook enkele Chinese studenten afgesnoept van de Universiteit van Gent. "Rector Tik Rorfs haalt hen volgende week op de luchthaven op", zegt Dansina trots.

LOKO-voorzitter Hien Roeyberghs reageert enthousiast. "Hopelijk zal het park veel bezoekers lokken, inclusief extra afval en overlast. Nu zijn het altijd studenten en meer specifiek meestal de homo studenticus bibendus die alle klachten over zich heen krijgen." Roeyberghs betreurt het wel dat de kweekprogramma's van het STURE geen rekening houden met de mannetjes van de homo studenticus machinator, in de volksmond burgies. "Ik weet uit ervaring dat het voor hen bijna onmogelijk is om voort te planten, maar moeilijk gaat ook", laat Roeyberghs nog optekenen.

Laudia Clöwik, voorzitter van STURA, reageert voorzichtig op het nieuwe park. "Ik hoop vooral dat de vrouwelijke studenten kans krijgen om de baas over hun paviljoen te worden en niet alleen de dagelijkse shows voor de bezoekers hoeven te verzorgen", zegt ze. Daarnaast beseft Clöwik goed dat STURA en STURE slechts één letter verschillen. "De studenten moeten goed weten dat de STURA geen dierentuin is. Wat die dan wel is, weten de meeste studenten sowieso toch al niet."

Nieuwe ploeg STURA bestaat volledig uit regenwormen

Tweeslachtigheid : Genderneutraler kan het niet!

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 18
Maandag 17 maart 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Niets" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Spinnen" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Pieter Haeck aan het stuur" Schalbroeck, Quinten "Windstille dagen" Evens, Korneel "Cola" De Schamp, Ernest "Kinderen krijgen" De Clerck, Karolien "Wespen" Wilmots

Schrijvers:
Thijs "Bart De Wever" Keersmaekers, Sam "Neoseksisten" Rijnders, Niko "Stomme mensen in grote groepen" Wuyts, Sien "Pijn" Vanlommel, Karel "25/05" Peeters, Ruben Bertrands, Jasper "Dubstep"

Van Loy, Kaat Raymaekers, Melanie Claeys

Fotografen:
Andrew "Jens Cardinaels" Snowball, Vincent "Polonaisedansers" Peeters, Caroline "Het onbekende" Van Rhee

Tekenaars:
Michiel Jacobs, Simon "Mijn brein" Englebert, Karolien "Sam die mijn rug aanraakt" Favoreel, Jeroen "Gevaar" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardi-

naels, Korneel De Schamp

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Eenzaamheid" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen

vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, grootste angst) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Jan Verheyen

“De enige zonde die je als filmmaker kan begaan, is je publiek vervelen”

De meesten kennen Jan Verheyen als de regisseur van publieksfilms als Dossier K, Los en Het Vonnis. Wat slechts enkelen weten, is dat hij na zijn uren een passie koestert voor de donkere hoekjes van de filmgeschiedenis. Die passie viert hij bot in zijn Nacht van de Wansmaak.

MÉLANIE CLAEYS EN JASPER VAN LOY

Hoe is uw passie voor trashfilms ontstaan?

Jan Verheyen: «In de jaren 80 kocht ik *The Golden Turkey Awards*, een boek van de Amerikaanse broers Harry en Michael Medved. Zij vertellen daarin zo geestig over een aantal mislukkingen uit de filmgeschiedenis dat ik op zoek ben gegaan naar die films. Zo kwam ik tot de vaststelling dat slechts enkele cultfilms van begin tot einde boeien en de meeste onwaarschijnlijk vervelend zijn. Je publiek vervelen is voor mij de enige doodzonde die je als filmmaker kan begaan. Daarom is het concept van Nacht van de Wansmaak gebaseerd op trailers, die de grappige momenten verzamelen.»

Hoe komt u die films op het spoor?

Verheyen: «Veel van die films zijn in de jaren 80 gewoon op video uitgebracht. Toch was het niet altijd gemakkelijk om alles te

vrijbuitersjaren in de geschiedenis van de cinema. Alles kon toen, en alles gebeurde ook. In die periode zijn er films gemaakt waarvoor je nu zou gearresteerd worden als je ze nog maar aankondigde. De reacties vanuit het publiek zijn dan ook een mix van verbazing, afgrijzen, walging en stiekem ook een beetje amusement.»

Nuanceren

Uw films worden door het publiek goed ontvangen, maar de recensenten lusten er niet

altijd pap van. Heeft u het gevoel dat u moet opboksen tegen vooroordelen vanwege uw status als publieksregisseur?

Verheyen: «Ik lees sowieso geen recensies, of ze nu goed of slecht zijn. Daar is het leven te kort voor. Zoals elke jonge regisseur gaf ik vroeger heel veel om meningen van recensenten, maar door recensies te lezen kreeg ik in de gaten dat daar vaak veel onzin instaat. Daarnaast heb ik geleerd dat ik het tegen vooroordelen en hypocrisie niet kan halen. Dat leidt alleen tot een zinloos gevecht, waarin ik mijn energie niet wil stoppen.»

Ziet u een verklaring voor het succes van de Vlaamse film in het buitenland?

Verheyen: «Dat succes moet je vooral nuanceren. Het succes van de Vlaamse film is in de eerste plaats een succes in Vlaanderen. Veel heeft ook te maken met continuïteit. Vroeger was de Vlaamse film ook populair, maar toen waren er gewoon minder films van eigen bodem. Daarnaast

is er vooral iets veranderd in de perceptie over de Vlaamse film, want vroeger keek de smaakpolitie daar meer op neer dan nu. Uiteraard is er ook nog het internationale succes, maar dat is relatief.

In interviews spreekt u regelmatig over een grens, uitgedrukt in publiek of kopers, die een creatief werk volgens u moet overschrijden om op subsidie te mogen rekenen. Waar ligt voor u die grens?

Verheyen: «Die benedengrens bepalen is moeilijk, maar we mogen niet vergeten dat film een zeer dure expressievorm is. Een boek schrijven vergt een minimale investering, maar voor een film bedraagt de som van alle toelages meestal één miljoen euro of meer. Als er naar zo'n film dan maar een paar honderd man komt kijken, moeten we ons dan niet de vraag stellen of dat geld goed besteed was? Het klopt gewoon niet dat zes miljoen mensen moeten betalen om 600 man een film te gunnen. Lagere subsidies kunnen een oplossing zijn, maar die discussie is nog lang niet geopend.»

U bent autodidact en hebt nooit een diploma gehaald. Hoe heeft dat u beïnvloed als regisseur?

Verheyen: «Niet al te sterk, denk ik. Dat komt volgens mij omdat ik nog net uit de pioniersjaren van de Vlaamse film stam, met figuren als regisseur Robbe de Hert, die oorspronkelijk matroos op de lange omvaart was.

“Ik ben het beu dat journalisten mij afschilderen als een cultuurbarbaar”

vinden wat we wilden tonen. De reden dat we zeven jaar hebben gewacht om deze editie te organiseren, was het feit dat het bronnenmateriaal op pellicule opgedroogd was. Nu, enkele jaren en een digitale revolutie later, zijn een heleboel films in een of ander hoekje van het internet wel te vinden. Daarnaast bestaan er ook websites voor mensen met dezelfde interesse als ik. Dus ja, er zijn nog meer soortgelijke freaks (*lacht*).»

Wat is volgens u het succesrecept van Nacht van de Wansmaak?

Verheyen: «Het concept werkt op verschillende niveaus. Om te beginnen is het natuurlijk lachen, gieren en brullen, maar daarnaast komen veel mensen kijken uit nostalgie. Ook voor mij speelt die factor mee, want mijn generatie is de laatste die dat soort films nog effectief in de bioscoop kon zien. Tot slot is er een filmhistorisch aspect verbonden aan de Nacht. Veel materiaal komt namelijk uit de jaren 70, dé

Persifoto

“Ik lees geen recensies, daar is het leven te kort voor”

Vandaag is regisseur worden zonder diploma veel moeilijker. Ik denk dus dat je er als aspirant-regisseur toch goed aan doet om naar de filmschool te gaan en daar twee jaar je kots in te slikken. In het derde jaar maak je dan je eindwerk en kun je je eigenheid tonen. Op die manier komt talent altijd bovendien.»

NACHT VAN DE WAN-SMAAK

Nacht van de Wansmaak is een tournee waarmee Jan Verheyen en Jan Doense ondertussen al zes keer door Vlaanderen trokken. Telkens kozen de heren grappige, walgelijke en maffe trailers uit de krochten van de Z-cinema om ze aan een select publiek te presenteren. Zeven jaar na de laatste voorstelling is er een nieuwe editie, die op 20 maart Kinopolis Leuven aandoet.